

Radboud Universiteit

**Een narratief over mentale druk en burn-outs bij jongvolwassenen:
Het effect van verhaalperspectief en forewarning op identificatie,
transportatie, weerstand en overtuiging**

*A narrative about mental pressure and burn-outs among young adults: The
effect of narrative perspective and forewarning on identification,
transportation, resistance, and narrative beliefs*

Naam: Anna-Lotte van der Heide

Studentnummer: S1030177

Opleiding: Master Communicatie en Beïnvloeding

Eerste lezer: dr. A.M. de Graaf

Tweede lezer: dr. W.G. Reijnerse

Datum: 3 juli 2020

Samenvatting

In deze studie is onderzoek gedaan naar het effect van verhaalperspectief en het gebruik van een forewarning in een tekstueel narratief op het gebied van gezondheidscommunicatie op de mate van identificatie, transportatie, weerstand en overtuiging. Daarnaast is het *Extended Elaboration Likelihood-Model* gedeeltelijk getoetst door de relatie tussen transportatie, identificatie en weerstand verder te onderzoeken. Het onderwerp van het narratief betrof mentale druk en burn-outs bij jongvolwassenen. De aanleiding voor de huidige studie vormde het tot nu toe beperkte inzicht in de invloed van verhaalperspectief en forewarning op identificatie, transportatie en weerstand en het beperkte inzicht in de relatie tussen identificatie, transportatie en weerstand. Het onderzoek betrof een 2x2 tussenproefpersoon ontwerp bestaande uit twee onafhankelijke variabelen, namelijk: verhaalperspectief (eerste persoonsperspectief, derde persoonsperspectief) en forewarning (wel/geen).

De studie toonde geen effect aan van verhaalperspectief op identificatie, transportatie, weerstand en overtuiging. Ook toonde de studie geen effect aan van forewarning op identificatie, transportatie, weerstand en gedragsintentie. Wel toonde de studie een effect aan van forewarning op overtuiging, namelijk op de attitude ten aanzien van het wandelen. Het bleek dat participanten in de condities met forewarning een negatievere attitude hadden ten aanzien van wandelen dan participanten in de condities zonder forewarning. Daarnaast toonde de studie een sterk positief verband aan tussen transportatie en identificatie. Dit houdt in dat naarmate men meer wordt getransporteerd in het verhaal, men zich ook meer identificeert met het personage in het verhaal. Verder toonde de studie een zwak negatief verband aan tussen identificatie en weerstand. Dit betekent dat naarmate men zich meer identificeert met het personage in het verhaal, men minder weerstand vertoont ten aanzien van het narratief. De studie toonde geen verband aan tussen transportatie en weerstand.

Aanleiding

Onder koppen als ‘Burn-out explosie’ en ‘Volksziekte van de nieuwe generatie’ is er in de media aandacht voor een breed ervaren maatschappelijk probleem: de mentale druk onder jongvolwassenen (Raad voor Volksgezondheid en Samenleving (RVS), 2018). Uit een door GfK uitgevoerd onderzoek voor Interpolis in 2018 blijkt dat één op de vier jongvolwassenen tussen de 18 en 34 jaar zulke ernstige mentale klachten ervaart dat het hen belemmert in het dagelijks leven (Interpolis, z.d.). Ook voelt 60 procent van de jongvolwassenen tussen de 20 en 34 jaar zich minstens één keer per week opgejaagd waardoor het subjectieve gevoel van tijdsdruk aanzienlijk hoog ligt (RVS, 2018). Jongeren noemen de druk van het sociale leven, te veel keuzes op jonge leeftijd, de behoefte eeuwig perfect te zijn op alle fronten en onzekerheid als belangrijke oorzaken van mentale problemen (Smolenaars, 2017). Volgens de Raad voor Volksgezondheid en Samenleving is de ervaren mentale druk onder jongvolwassenen een fenomeen dat aandacht vraagt van onder andere beleidsmakers, onderwijsinstellingen en werkgevers. Mede omdat deze ontwikkeling van groeiende invloed is op de zorgvraag, zowel nu als in de toekomst (RVS, 2018).

Een mogelijkheid om de gezondheid van mensen te bevorderen en te verbeteren is de strategische inzet van narratieven, ofwel verhalen. Narratieven zijn bijvoorbeeld in staat om verhaalconsistente overtuigingen te creëren, gedragsintenties te verhogen en gezond gedrag te bevorderen (De Graaf, Sanders & Hoeken, 2016). Green (2006) suggereert dat narratieven - in vergelijking met traditionele persuasieve boodschappen – in staat kunnen zijn om weerstand te overwinnen. Weerstand is een reactie waarbij men zich verzet tegen de waargenomen druk om te veranderen en kan ontstaan wanneer men het gevoel heeft te worden beïnvloed (Knowles & Linn, 2004). Volgens het *Extended Elaboration Likelihood-Model* van Slater en Rouner (2002) zorgen de processen transportatie en identificatie in een narratief ervoor dat weerstand wordt verminderd waardoor men minder geneigd is tegenargumenten te ontwikkelen. Hierdoor wint de boodschap aan overtuigingskracht en vindt er gemakkelijker gedragsverandering plaats (Slater & Rouner, 2002).

Door theoretici wordt verwacht dat het verhaalperspectief – het subjectieve gezichtspunt van waaruit het verhaal wordt beschreven – een tekstkenmerk dat van invloed is op de mate van identificatie met een personage (De Graaf, Sanders, Beentjes & Hoeken, 2007). Geredeneerd volgens het *Extended Elaboration Likelihood-Model* leiden zowel identificatie met een personage als transportatie in een verhaal tot minder weerstand, wat vervolgens invloed heeft op overtuiging. Hoewel door theoretici wordt verwacht dat het

verhaalperspectief van invloed is op identificatie (De Graaf et al., 2007), is tot dusver alleen het effect van verhaalperspectief op transportatie onderzocht en zijn de factoren identificatie en weerstand niet meegenomen in onderzoek naar de invloed van verhaalperspectief. Daarnaast is het volgens Wood en Quinn (2003) waarschijnlijk dat een forewarning - een waarschuwing die voorafgaand aan een bericht wordt gegeven over de overtuigende intentie van een bericht - tot weerstand leidt op het moment dat een forewarning een bedreiging vormt voor bestaande overtuigingen en de vrijheid om eigen keuzes te maken. Het effect van forewarning op weerstand is in meerdere onderzoeken aangetoond (Wang & Shen, 2019; Petty & Cacioppo, 1979; Wood & Quinn, 2003). Onderzoekresultaten zijn echter nog tegenstrijdig wat betreft het effect van forewarning op de mate van transportatie (Wentzel et al., 2010; Wang & Shen, 2019), terwijl op basis van het *Extended Elaboration Likelihood-Model* een relatie wordt verwacht tussen weerstand en transportatie (Slater & Rouner, 2002).

De aanleiding voor de huidige studie vormt het tot nu toe beperkte inzicht in de relatie tussen identificatie, transportatie en weerstand. Middels de huidige studie wordt meer inzicht verkregen in het effect van verhaalperspectief en forewarning in een narratief over mentale druk en een burn-outs bij jongvolwassenen op identificatie, transportatie, weerstand en overtuiging. Daarnaast wordt het *Extended Elaboration Likelihood-Model* van Slater en Rouner (2002) gedeeltelijk getoetst door meer inzicht te verkrijgen in de relatie tussen identificatie, transportatie en weerstand. Door te onderzoeken in hoeverre het verhaalperspectief en het gebruik van een forewarning invloed hebben op transportatie, identificatie, weerstand en overtuiging, wordt er meer inzicht verkregen in hoe middels een tekstueel narratief over mentale druk en een burn-out de attitudes en gedragsintentie van jongvolwassenen veranderd kan worden wat betreft mentale druk en burn-out. Dit is van belang gezien mentale druk bij jongvolwassenen een maatschappelijk probleem vormt en deze ontwikkeling van groeiende invloed is op de zorgvraag, zowel nu als in de toekomst (RVS, 2018).

Theoretisch kader

Narratieven worden in de gezondheidscommunicatie als strategisch persuasief middel ingezet om de gezondheid van mensen te verbeteren door bijvoorbeeld gedrag te bevorderen dat is gericht op het voorkomen en opsporen van ziektes (De Graaf et al., 2016). Narratieven zijn – in vergelijking met niet-narratieve boodschappen – in staat om verhaalconsistente overtuigingen te creëren, gedragsintenties te verhogen en gezond gedrag te bevorderen (De Graaf et al., 2016). Een narratief is een verhaal dat verschillende gebeurtenissen beschrijft die worden ervaren door een specifiek personage op een specifieke plaats en tijd (Sanders & Van Krieken, 2019). Daarentegen berusten niet-narratieve persuasieve boodschappen veelal op feitelijke informatie en bewijs ten aanzien van een claim (Kreuter et al., 2007).

Voordat een persuasieve boodschap overtuigend kan zijn, moet er een bepaalde mate van weerstand worden overwonnen (Dillard & Shen, 2015). Weerstand is een reactie waarbij men zich verzet tegen de waargenomen druk om te veranderen en kan ontstaan bij blootstelling aan een persuasieve boodschap (Knowles & Linn, 2004). De weerstand die ontstaat wanneer men het gevoel heeft te worden beïnvloed is een obstakel voor attitude- en gedragsverandering (Green, 2006). Weerstand bestaat volgens Dillard en Shen (2015) uit cognitieve en affectieve weerstand. Cognitieve weerstand betreft cognities naar aanleiding van de persuasieve boodschap. Op het moment dat men gemotiveerd is om zich te verzetten tegen de persuasieve boodschap, zijn deze cognities veelal negatief (Reijmersdal et al., 2016). Affectieve weerstand betreft de stemming en gevoelens ten aanzien van de persuasieve boodschap. Op het moment dat men gemotiveerd is zich te verzetten tegen de persuasieve boodschap zijn deze gevoelens veelal negatief, zoals boosheid en irritatie (Reijmersdal et al., 2016). Zowel de negatieve cognities als de negatieve gevoelens helpen weerstand te bieden tegen de persuasieve boodschap (Reijmersdal et al., 2016).

Green (2006) suggereert dat narratieven – in vergelijking met niet-narratieve persuasieve boodschappen – in staat kunnen zijn om weerstand te overwinnen. De Wit, Das en Vet (2008) onderzochten het verschil tussen een narratief en een persuasieve statistische tekst op overtuiging wat betreft het hepatitis-B virus. Uit de bevindingen kon worden geconcludeerd dat narratieven effectief kunnen zijn in het beïnvloeden van attitudes en gedrag van mensen, omdat narratieven inderdaad minder weerstand oproepen dan persuasieve statistische teksten. Wellicht leiden narratieven tot minder weerstand dan niet-narratieve boodschappen, omdat narratieven een subtielere vorm van beïnvloeding zijn (Green, 2006;

Kreuter et al., 2007). Narratieven worden veelal als informatief of als vermakelijk ervaren waarbij de overtuigende boodschap in een narratief vaak ingebed en impliciet aanwezig is. Daarentegen wordt in niet-narratieve persuasieve boodschappen veelal expliciet feitelijke informatie geven met als doel te overtuigen (Shen, Sheer & Li, 2015). Bij een narratief heeft men dus minder het gevoel te worden beïnvloed waardoor men mogelijk minder weerstand vertoont bij een narratief dan bij een niet-narratieve boodschap (Wang & Shen, 2019).

Een andere verklaring voor het feit dat narratieven tot minder weerstand leiden dan niet-narratieve boodschappen biedt het *Elaboration Likelihood-Model* van Slater & Rouner (2002). Slater en Rouner (2002) betogen in hun *Extended Elaboration Likelihood-Model* namelijk dat narratieven effectief zijn in het overwinnen van weerstand, omdat er bij de verwerking van een narratief – in tegenstelling tot traditionele persuasieve boodschappen - sprake is van de processen identificatie en transportatie. Identificatie en transportatie in een narratief zorgen voor een vermindering in weerstand waardoor tegenargumenten niet in ontwikkeling kunnen komen. Hierdoor wint de boodschap aan overtuigingskracht, waardoor men sneller geneigd is overtuigingen te creëren die consistent zijn met de overtuigingen in de verhaalwereld (Slater & Rouner, 2002). Concluderend worden door identificatie en transportatie in een narratief minder tegenargumenten gegenereerd, waardoor overtuiging makkelijker plaats kan vinden.

Met identificatie wordt bedoeld dat de lezer zich voorstelt hoe het is om het personage te zijn (De Graaf, Hoeken, Sanders & Beentjes, 2012). Het is een proces dat bestaat uit een cognitieve component en een affectieve component. De cognitieve component houdt in dat de lezer de gebeurtenissen in het narratief door de ogen van het personage bekijkt en de affectieve component houdt in dat de lezer empathie voelt voor het personage (Tal-Or & Cohen, 2010). Met transportatie wordt bedoeld dat de lezer volledig opgaat in de gebeurtenissen in het narratief (Green & Brock, 2002). Transportatie wordt door Green en Brock (2002) gedefinieerd als een mentaal proces waarbij de aandacht van de lezer volledig gefocust is op het verhaal, de lezer mentale beelden creëert van het verhaal en de lezer emotionele reacties vertoont ten aanzien van het verhaal. Hoewel de processen identificatie en transportatie op elkaar lijken en betrekking hebben op het meeleven in een verhaal, is het verschil dat het bij identificatie specifiek om een relatie met een personage gaat en bij transportatie om een meer algemene ervaring die door het gehele narratief wordt gecreëerd (Tal-Or & Cohen, 2010). De processen identificatie en transportatie hangen dus nauw met elkaar samen, maar identificatie wordt als een verdieping van transportatie gezien (Moyer-Gusé, 2008).

Kortom, narratieven zijn volgens Slater en Rouner (2002) effectief in het overwinnen van weerstand door de verwerkingsprocessen transportatie en identificatie. In de huidige studie wordt de relatie tussen weerstand en transportatie en identificatie verder onderzocht voor een narratief over mentale druk bij jongvolwassenen. Er wordt enerzijds onderzoek gedaan naar verhaelperspectief, omdat wordt verwacht dat verhaelperspectief direct van invloed is op identificatie (De Graaf et al., 2007) en anderzijds naar forewarning, omdat forewarning van invloed is op weerstand (Wang & Shen, 2019; Petty & Cacioppo, 1979; Wood & Quinn, 2003).

Verhaelperspectief

Door theoretici wordt verwacht dat het verhaelperspectief een tekstkenmerk is dat van invloed is op de mate van identificatie met een personage (De Graaf et al., 2007). In het eerste persoonsperspectief is de verteller de hoofdpersoon en wordt het verhaal vanuit zijn/haar perspectief verteld door naar het personage te verwijzen met 'ik'. In het derde persoonsperspectief brengt de verteller het verhaal van iemand anders over en wordt er naar het personage verwezen met 'hij/zij' (Houska, 2010; De Graaf et al., 2016). Het tweede persoonsperspectief - waarbij naar het personage wordt verwezen met 'jij' - komt nauwelijks voor in narratieven (Houska, 2010).

In enkele empirische studies is de rol van het verhaelperspectief in een narratief in een gezondheidscontext onderwerp van onderzoek geweest (De Graaf et al., 2016). Hoewel door theoretici wordt verwacht dat het verhaelperspectief een tekstkenmerk is dat van invloed is op de mate van identificatie met een personage (De Graaf et al., 2007), is tot dusver enkel de invloed van verhaelperspectief op transportatie onderzocht (Banerjee & Greene; 2012, Meadows III; 2012). Zo onderzochten Banerjee en Greene (2012) het verschil tussen het eerste persoonsperspectief en het derde persoonsperspectief op transportatie in narratieven over de negatieve gevolgen van cocaïnegebruik. Banerjee en Greene (2012) vonden geen verschil tussen het eerste en derde persoonsperspectief op transportatie. Deze bevinding is in lijn met onderzoek van Meadows III (2012). Meadows III (2012) onderzocht in zijn studie het verschil tussen het eerste persoonsperspectief en het derde persoonsperspectief op transportatie voor vier gezondheidsonderwerpen: 'binge drinking', roken, rijden onder invloed en de HPV-vaccinatie. Uit de bevindingen kon worden geconcludeerd dat er geen verschil was tussen het eerste persoonsperspectief en het derde persoonsperspectief op de mate van transportatie in de narratieven. Daarnaast onderzocht Meadows III (2012) in zijn studie het effect van verhaelperspectief op gedragsintentie, maar vond hij geen effect.

In tegenstelling tot het onderzoek van Meadows III (2012) waarin geen effect werd gevonden van het verhaalperspectief op gedragsintentie, werden door Nan, Dahlstrom, Richards en Rangarajan (2015) wel significante effecten gevonden. Nan et al. (2015) onderzochten de invloed van het verhaalperspectief op de risicoperceptie van HPV en de gedragsintentie voor de HPV-vaccinatie. Het stimulusmateriaal bestond uit een artikel dat in de krant van de universiteit van de participanten zou zijn verschenen met daarin de persoonlijke ervaringen van studenten met HPV. In het onderzoek kreeg een groep het artikel te zien in het eerste persoonsperspectief door verwijzing naar het personage met 'ik' en een andere groep het artikel met het derde persoonsperspectief door verwijzing naar het personage met 'hij/zij'. Uit de bevindingen kon worden geconcludeerd dat men bij een eerste persoonsperspectief een hogere risicoperceptie had ten aanzien van HPV en dat de intentie om het HPV-vaccin te halen hoger was.

Een mogelijke verklaring voor de tegenstrijdigheid in resultaten tussen het onderzoek van Meadows III (2012) en het onderzoek van Nan et al. (2015), is het verschil in lengte van de narratieven in de studies. In het onderzoek van Meadows III (2012) werd namelijk gebruik gemaakt van korte narratieven van ongeveer 70-120 woorden, terwijl Nan et al. (2015) gebruik maakten van narratieven die uit meerdere alinea's bestonden. Een narratief van een redelijke lengte (> 400 woorden) blijkt het meest effectief (Shen et al., 2015). Hierdoor heeft het verhaalperspectief wellicht alleen effect op overtuiging bij narratieven van een redelijke lengte, omdat het mogelijk even duurt voordat de lezer zich identificeert en transporteert in een narratief. Gezien Nan et al. (2015) in hun studie gebruik maakten van narratieven die uit meerdere alinea's bestonden, is het effect van verhaalperspectief op risicoperceptie en gedragsintentie mogelijk om die reden opgetreden. Identificatie en transportatie zorgen immers voor minder weerstand en meer overtuiging (Slater & Rouner, 2002). Op basis van het onderzoek van Nan et al. (2015) is de verwachting dat een eerste persoonsperspectief, in tegenstelling tot een derde persoonsperspectief, voor meer identificatie en transportatie zorgt in een narratief van redelijke lengte (>400 woorden) over mentale druk en burn-outs bij jongvolwassenen. Bovendien zouden, geredeneerd volgens het *Extended Elaboration Likelihood-Model*, de hogere mate transportatie en identificatie bij het eerste persoonsperspectief tot minder weerstand en meer overtuiging leiden dan een derde persoonsperspectief. Dit leidt tot de volgende hypothese:

H1: Een eerste persoonsperspectief in een narratief (> 400 woorden) over mentale druk en burn-outs bij jongvolwassenen leidt, ten opzichte van een derde persoonsperspectief, tot een

een hogere mate van identificatie en transportatie, wat vervolgens leidt tot minder weerstand en meer overtuiging

Forewarning

Wanneer men voorafgaand aan een persuasieve boodschap gewaarschuwd wordt over de overtuigende intentie van het bericht, wordt dit een *forewarning* genoemd (Fukada, 1986; Petty & Cacioppo, 1979). Volgens Wood en Quinn (2003) is het waarschijnlijk dat een forewarning tot weerstand leidt op het moment dat een forewarning een bedreiging vormt voor bestaande overtuigingen en de vrijheid om eigen keuzes te maken. Om het zelfconcept te beschermen, reageert men vaak defensief (Wood & Quinn, 2003).

Het effect van een forewarning over de overtuigende intentie van de boodschap is tot dusver voornamelijk onderzocht voor niet-narratieve persuasieve boodschappen (Petty & Cacioppo, 1979; Wood & Quinn, 2003). De rol van een forewarning in narratieven is echter nog niet vaak onderwerp van onderzoek geweest. Zowel Petty en Cacioppo (1979) als Wood en Quinn (2003) onderzochten het effect van een forewarning voor niet-narratieve persuasieve boodschappen. Uit de resultaten van Petty en Cacioppo (1979) en Wood en Quinn (2003) bleek dat wanneer de lezer op de hoogte is van de persuasieve intentie van een boodschap, dit voor weerstand zorgt en voor een vermindering in overtuiging. Bij narratieven is de overtuigende boodschap vaak ingebed en impliciet aanwezig en een narratief wordt voornamelijk als informatief of vermakelijk ervaren (Shen et al., 2015). Hierdoor kan een forewarning in een narratief ertoe leiden dat men het narratief als opdringerig ziet en in strijd met zijn/haar verwachtingen ten aanzien van het narratief (Wang & Shen, 2019). Om die reden verwachten Wang en Shen (2019) dat een forewarning in een narratief mogelijk voor evenveel of zelfs meer weerstand zorgt dan een forewarning in een niet-narratieve boodschap. Het effect van een forewarning bij narratieven is tot dusver alleen onderzocht door Wentzel et al. (2010) en Wang en Shen (2019).

Wentzel et al. (2010) onderzochten het effect van een forewarning in een narratieve bedrijfsadvertentie in vergelijking met een argumentatieve bedrijfsadvertentie. Wentzel et al. (2010) toonden – vergelijkbaar met De Wit et al. (2008) - aan dat narratieve bedrijfsadvertenties tot een hogere mate van transportatie leiden en voor positievere merkattitudes zorgen dan argumentatieve bedrijfsadvertenties. Echter, op het moment van een forewarning over de overtuigende intentie van de boodschap, werden proefpersonen minder getransporteerd in de narratieve advertentie en hadden zij minder positievere attitudes ten aanzien van het merk in de narratieve advertentie. Concluderend verloor de narratieve

advertentie haar voordeel in beïnvloeding op het moment dat er een forewarning werd gegeven (Wentzel et al., 2010).

Wang en Shen (2019) verrichtten onderzoek naar de rol van forewarnings bij narratieven in de gezondheidscommunicatie. Wang en Shen (2019) maakten gebruik van een boodschap over de inenting tegen Hepatitis C. Het stimulusmateriaal bestond uit een narratief en een niet-narratieve boodschap. Het narratief ging over een jongen die tijdens het zetten van een tatoeage werd besmet met Hepatitis C. In het narratief werden een reeks gebeurtenissen beschreven die gerelateerd waren aan de jongen, zoals hoe het testen op de infectie bij de jongen verliep, de symptomen die hij naar aanleiding van de infectie vertoonde en de gevolgen die hij van de infectie ondervond. In de niet-verhalende boodschap werd dezelfde informatie gegeven over Hepatitis C, het testen, de symptomen en de gevolgen van de infectie, maar zonder verhaallijn of personage. Voorafgaand aan het lezen van een van de twee versies ontving een deel van de proefpersonen een forewarning over de overtuigende intentie van de boodschap. De forewarning was dat de boodschap specifiek gemaakt was om hun bestaande mening over het onderwerp in de boodschap te veranderen. Uit de resultaten bleek dat het gebruik van een forewarning in een narratief op het gebied van gezondheidscommunicatie geen invloed heeft op de mate van transportatie (Wang & Shen, 2019). Dit is tegenstrijdig aan het eerder besproken onderzoek van Wentzel et al. (2010) die uitwijst dat men minder getransporteerd wordt in een narratieve advertentie op het moment van een forewarning.

Wang en Shen (2019) toonden echter wel aan dat een forewarning in een narratief op het gebied van gezondheidscommunicatie tot meer weerstand leidt dan wanneer er geen forewarning wordt gebruikt in het narratief. Daarnaast bleek uit het eerder besproken onderzoek van Wentzel et al. (2010) dat het gebruik van een forewarning in een narratieve advertentie tot minder positieve attitudes ten aanzien van het merk leidt dan wanneer er geen forewarning wordt gebruikt in de narratieve advertentie. Slater en Rouner (2002) stellen in hun *Extended Elaboration Likelihood-Model* dat identificatie en transportatie de processen zijn die zorgen voor een vermindering in weerstand en meer overtuiging. Om die reden wordt de hypothese in de huidige studie gebaseerd op het onderzoek van Wang en Shen (2019) waarin wel een effect werd gevonden van forewarning op transportatie. De verwachting is dat een forewarning in een narratief over mentale druk en burn-outs bij jongvolwassenen - in tegenstelling tot de afwezigheid van een forewarning - tot een mindere mate van identificatie en transportatie leidt. Daarnaast is de verwachting dat een forewarning in een narratief over mentale druk en burn-outs bij jongvolwassenen - in tegenstelling tot de afwezigheid van een

forewarning - tot meer weerstand en minder overtuiging leidt. Onderzoek wees immers uit dat het gebruik van een forewarning in een narratief op het gebied van gezondheidscommunicatie meer weerstand oplevert (Wang & Shen, 2019) en tot minder positieve attitudes ten aanzien van het merk in een narratieve advertentie leidt (Wentzel et al. (2010) dan wanneer er geen forewarning wordt gebruikt. Dit leidt tot de volgende hypothesen:

H2: Een forewarning in een narratief (> 400 woorden) over mentale druk en burn-outs bij jongvolwassenen leidt, in tegenstelling tot de afwezigheid van een forewarning, tot een mindere mate van transportatie en identificatie

H3: Een forewarning in een narratief (> 400 woorden) over mentale druk en burn-outs bij jongvolwassenen leidt, in tegenstelling tot de afwezigheid van een forewarning, tot meer weerstand, wat vervolgens leidt tot minder overtuiging

Relatie tussen identificatie, transportatie en weerstand

Uitgaande van het *Extended Elaboration Likelihood-Model* van Slater en Rouner (2002) zijn transportatie en identificatie de processen die ervoor zorgen dat men minder weerstand vertoont bij blootstelling aan een narratief. Hoewel door theoretici wordt verwacht dat het verhaalperspectief een tekstkenmerk is dat van invloed is op de mate van identificatie (De Graaf et al., 2007), wordt tot dusver alleen het effect van verhaalperspectief op transportatie gemeten en blijkt er geen effect te zijn van verhaalperspectief op transportatie (Banerjee & Greene, 2012; Meadows III, 2012). Daarnaast is weerstand tot dusver niet meegenomen in onderzoek naar verhaalperspectief.

Verder toont het onderzoek van Wang en Shen (2019) geen samenhang aan tussen transportatie en weerstand, terwijl dat op basis van het *Extended Elaboration Likelihood-Model* van Slater en Rouner (2002) wel wordt verwacht. Ook wijst het onderzoek van Wang en Shen (2019) uit dat een forewarning in een narratief op het gebied van gezondheidscommunicatie geen invloed heeft op de mate van transportatie, maar wel meer weerstand oplevert. Bovenstaande roept de vraag op wat de relatie is tussen transportatie, identificatie en weerstand. Dit vertaalt zich in de volgende *research question*:

RQ1: Wat is de relatie tussen transportatie, identificatie en weerstand?

Wetenschappelijke en maatschappelijke relevantie

Middels de huidige studie wordt meer inzicht verkregen in het effect van verhaalperspectief en forewarning in een narratief over mentale druk en burn-outs bij jongvolwassenen op identificatie, transportatie, weerstand en overtuiging. Daarnaast wordt het *Extended Elaboration Likelihood-Model* gedeeltelijk getoetst door de relatie tussen transportatie, identificatie en weerstand verder te onderzoeken. Het inzicht in en het onderzoek naar de invloed van verhaalperspectief en forewarning op identificatie, transportatie en weerstand is tot dusver beperkt. Daarnaast is er beperkt inzicht in de relatie tussen identificatie, transportatie en weerstand. De huidige studie is de eerste studie die het effect van verhaalperspectief op identificatie en weerstand onderzoekt en daarnaast breidt de studie de kennis met betrekking tot forewarnings in narratieven in de gezondheidcontext uit, omdat Wang en Shen (2019) tot dusver de enige waren die het effect van forewarnings in een gezondheidscontext hebben onderzocht.

Door het effect van verhaalperspectief en forewarning te onderzoeken wordt beter inzicht verkregen in de omstandigheden waaronder een narratief over mentale druk bij jongvolwassenen al dan niet overtuigend is. Daarmee biedt de studie tevens waardevolle inzichten voor onder andere communicatieadviseurs en gedragswetenschappers voor de vormgeving van een narratief om de attitudes en gedragsintentie van jongvolwassenen te kunnen beïnvloeden. Dit is van belang gezien mentale druk onder jongvolwassenen een maatschappelijk probleem vormt en van groeiende invloed is op de zorgvraag, zowel nu als in de toekomst (RVS, 2018). Uit onderzoek blijkt dat één op de vier jongvolwassenen tussen de 18 en 34 jaar zulke ernstige mentale klachten ervaart dat dit een belemmering vormt in het dagelijks leven. Daarnaast voelt 60 procent van de jongvolwassenen tussen de 20 en 34 jaar voelt zich minstens één keer per week opgejaagd (Interpolis, z.d.; RVS, 2018).

Methode

In de huidige studie werd met een experiment onderzocht in hoeverre het verhaalperspectief en het gebruik van een forewarning in een tekstueel narratief over mentale druk en burn-outs bij jongvolwassenen invloed hadden op transportatie, identificatie, weerstand en overtuiging.

Materiaal

Het stimulusmateriaal was een tekstueel narratief dat ging over mentale druk en een daaruit voortkomende burn-out bij een jongvolwassene. Bepaalde delen uit drie blogs van de twaalfdelige blogpost serie van een vrouw op de website www.stressedout.nl vormden het uiteindelijke narratief (Rosema-Verhulst, 2018abc). Tekstuele narratieven blijken voornamelijk effectief als ze uit 400 woorden of meer bestaan (Shen et al., 2015). Om die reden bestond het gebruikte narratief in de huidige studie uit ongeveer 800 woorden. Het narratief had een positieve uitkomst en begon met een situatie waarin het personage Lynn op het terras zat met een vriendin. Lynn vertelde haar vriendin over haar drukke en fijne leven, maar ook over de klachten die zij al maanden dagelijks ervoer. Vervolgens ging het kort over de vaststelling van haar burn-out en werd de ervaring van Lynn met een van haar dagelijkse wandelingen beschreven. Ten slotte werd er teruggeblikt op haar burn-out, werd beschreven hoe de burn-out haar op een positieve manier veranderd heeft en hoe zij nu door het leven gaat. Het narratief is opgenomen in bijlage I.

De onafhankelijke variabelen in de huidige studie waren het verhaalperspectief en het gebruik van een forewarning. De onafhankelijke variabele *verhaalperspectief* werd gemanipuleerd door het perspectief waaruit het verhaal werd verteld te veranderen. Zo ontstond er een versie van het narratief met het eerste persoonsperspectief en een versie van het narratief met het derde persoonsperspectief. Verder bleef de inhoud van het narratief gelijk tussen de twee versies. De manipulaties van het verhaalperspectief zijn opgenomen in bijlage I. Het oorspronkelijke narratief was een narratief met het eerste persoonsperspectief, omdat het verhaal in de ik-vorm werd verteld. Daarom hoefde er geen verandering plaats te vinden in de versie met het eerste persoonsperspectief. De eerste twee zinnen van de versie met het eerste persoonsperspectief waren als volgt: “Met zweet op m’n rug zwaai ik naar haar en zet m’n fiets op slot. Ik heb me uit de naad gefietst en zij zit al in de zon op het terras te wachten”. In de versie met het derde persoonsperspectief werd het verhaal van Lynn verteld door te verwijzen naar “Lynn” en “zij”. De eerste twee zinnen in de versie met het derde

persoonsperspectief waren: *“Met zweet op haar rug zwaait Lynn naar haar vriendin en zet haar fiets op slot. Ze heeft zich uit de naad gefietst en haar vriendin zit al in de zon op het terras te wachten”*.

De onafhankelijke variabele *forewarning* werd gemanipuleerd door de forewarning wel of niet te noemen. In de versie met een forewarning, werd de forewarning direct onder de titel van het narratief geplaatst. De forewarning bestond uit de zin *“dit verhaal is specifiek gemaakt om je mening over het onderwerp in het verhaal te veranderen”* en is gelijk gehouden aan de forewarning die werd gebruikt in onderzoek van Wang en Shen (2019), omdat Wang en Shen (2019) tot dusver de enige onderzoekers waren die onderzoek verrichtten naar forewarnings in narratieven in een gezondheidscontext. De zin werd weg gelaten bij de versie zonder forewarning. De manipulatie van de forewarning is opgenomen in bijlage II.

Proefpersonen

Om deel te kunnen nemen aan het experiment moest de participant aan een aantal voorwaarden voldoen. Zo was een van de voorwaarden dat de participant minimaal 18 en maximaal 34 jaar moest zijn. Deze leeftijdseis had twee redenen. Ten eerste ervaart binnen deze leeftijdsgroep één op de vier mensen ernstige stress- en burn-out gerelateerde klachten (Interpolis, 2018). Dit maakte het van belang te onderzoeken onder welke omstandigheden een narratief over mentale druk en burn-outs al dan niet overtuigend was bij deze doelgroep. Ten tweede is het narratief een waargebeurd verhaal van een jonge vrouw en ging het onder andere over de spreekwoordelijke sneltrein van haar leven en dat zij haar leven deed voorkomen als de perfecte instagram-feed. De gebeurtenissen zijn waarschijnlijk herkenbaar voor participanten in deze leeftijdscategorie, omdat uit onderzoek blijkt dat 60 procent van de jongvolwassenen tussen de 20-34 jaar zich minstens één keer per week opgejaagd voelt (RVS, 2018). Daarnaast noemen jongeren onder andere de druk van het sociale leven en de behoefte eeuwig perfect te zijn op alle fronten als belangrijke oorzaken van mentale problemen (Smolenaars, 2017). Ook waren de voorwaarden dat de Nederlandse taal de moedertaal was, de participant voldoende geïnformeerd was over het onderzoek en aan het onderzoek wilde deelnemen.

In totaal hebben er 124 participanten deelgenomen aan het onderzoek. Van de in totaal 180 participanten zijn er namelijk 56 participanten uitgesloten van het onderzoek. Zo waren er 42 participanten uitgesloten van het onderzoek omdat zij het onderzoek niet hadden afgerond en 14 participanten omdat zij de begripsvraag verkeerd hadden beantwoord. Met de

begripsvraag getoetst of de participant het verhaal daadwerkelijk had gelezen. Verder voldeden alle participanten aan de gestelde voorwaarden. Van de 124 proefpersonen zijn 32 participanten door Qualtrics random toegewezen aan conditie 1 (eerste persoonsperspectief, geen forewarning), 29 participanten aan conditie 2 (eerste persoonsperspectief, wel forewarning), 32 participanten aan conditie 3 (derde persoonsperspectief, geen forewarning) en 31 participanten aan conditie 4 (derde persoonsperspectief, wel forewarning).

De gemiddelde leeftijd van de participanten was 24.25 jaar ($SD = 2.62$) met een range van participanten tussen de 18 en 33 jaar. Aan het onderzoek hebben in totaal 94 vrouwen (76%) en 29 mannen (23%) deelgenomen en één persoon beantwoordde de vraag van geslacht met neutraal (0,8%). De spreiding wat betreft opleidingsniveau was als volgt: van de 124 participanten gaven 7 participanten aan dat HAVO/VWO hun hoogst genoten opleidingsniveau was (6%). Voor 11 participanten was dit MBO (9%), voor 51 participanten was dit HBO (41%) en voor 55 participanten was dit WO (44%). Binnen het onderzoek was WO het meest frequente opleidingsniveau. Verder gaf precies de helft van de participanten aan student te zijn, namelijk in totaal 62 participanten (50%).

Er is nagegaan of de leeftijd, het geslacht, het opleidingsniveau en de verhouding wel/niet student gelijk verdeeld was over de vier verschillende condities. Dit is getoetst middels een eenweg variantie-analyse van Conditie op Leeftijd en middels een χ^2 -toets voor Geslacht, Opleidingsniveau en Student (wel/niet). Uit een eenweg variantie-analyse van Conditie op Leeftijd bleek geen significant effect van Conditie ($F(3, 120) = <1$). De leeftijd van de participanten was dus gelijk verdeeld over de vier condities. Uit een χ^2 -toets tussen Conditie en Geslacht bleek geen significant verband te bestaan ($\chi^2(6) = 4.24, p = .645$). Ook wees een χ^2 -toets tussen Conditie en Opleidingsniveau geen significant verband uit ($\chi^2(9) = 9.21, p = .418$). De man/vrouw verdeling en de verhouding wat betreft het opleidingsniveau waren dus gelijk verdeeld over de vier condities. Verder was de verhouding wel/niet student gelijk verdeeld over de vier condities. Uit een χ^2 -toets tussen Conditie en Student bleek namelijk geen significant verband te bestaan ($\chi^2(3) = 4.73, p = .193$).

Ten slotte is onderzocht in hoeverre de participanten burn-out gerelateerde klachten ervoeren door de vraag te stellen in hoeverre participanten de afgelopen 6 maanden het gevoel hadden gehad dat zij het zo druk hadden dat dit ten koste ging van hun gezondheid. Het bleek dat participanten de afgelopen 6 maanden enigszins het gevoel gehad hebben dat zij het zo druk hadden dat dit ten koste ging van hun gezondheid ($M = 3.92, SD = 1.78$). Middels een eenweg variantie-analyse is getoetst of het hebben van burn-out gerelateerde klachten

verschilde over de vier condities. Uit een eenweg variantie-analyse van Conditie op Symptomen burn-out bleek geen significant effect van Conditie ($F(3, 120) = 1.51, p = .217$).

Onderzoeksontwerp

Het onderzoek betrof een 2x2 tussenproefpersoonontwerp bestaande uit twee onafhankelijke variabelen, namelijk: Verhaalperspectief (eerste persoonsperspectief, derde persoonsperspectief) en het gebruik van een Forewarning (wel/geen). Participanten werden willekeurig toegewezen aan een van de vier condities: 1) eerste persoonsperspectief en geen forewarning, 2) eerste persoonsperspectief en wel forewarning, 3) derde persoonsperspectief en geen forewarning en 4) derde persoonsperspectief en wel forewarning. Alle groepen beantwoordden dezelfde vragen na het lezen van het verhaal. De afhankelijke variabelen in de studie waren transportatie, identificatie, weerstand en overtuiging (attitude en gedragsintentie). De onafhankelijke variabelen waren van nominaal meetniveau en de afhankelijke variabelen van ratio meetniveau.

Instrumentatie

De afhankelijke variabelen in de huidige studie waren identificatie, transportatie, weerstand en overtuiging (attitude en gedragsintentie).

Identificatie werd gemeten aan de hand van 5 items op een 7-punts Likertschaal, gebaseerd op De Graaf et al. (2012). De uitersten van de schaal liepen van *helemaal mee oneens* – *helemaal mee eens*. Er waren twee items gerelateerd aan empathie, zoals *‘ik voelde mee met de hoofdpersoon’*. Verder waren er drie items gerelateerd aan het overnemen van het perspectief, zoals *‘tijdens het lezen stelde ik me voor hoe het zou zijn om in de positie van de hoofdpersoon te zijn’*. De betrouwbaarheid van het totale construct Identificatie bestaande uit 5 items was goed: $\alpha = .89$.

Transportatie werd gemeten aan de hand van 9 items op een 7-punts Likertschaal, gebaseerd op De Graaf et al. (2012). De uitersten van de schaal liepen van *helemaal mee oneens* – *helemaal mee eens*. Drie items waren gerelateerd aan aandacht, zoals *‘tijdens het lezen werd mijn aandacht helemaal in beslag genomen door het verhaal’*. Drie items waren gerelateerd aan emotie, zoals *‘het verhaal raakte me’*. Er waren drie items gerelateerd aan mentale beelden, zoals *‘terwijl ik het verhaal las, maakte ik me een voorstelling van de gebeurtenissen die erin plaatsvonden’*. De betrouwbaarheid van het construct Transportatie als geheel bestaande uit 9 items was goed: $\alpha = .91$.

Weerstand bestaat volgens Dillard en Shen (2015) uit cognitieve en affectieve weerstand. Zowel de cognitieve weerstand als de affectieve weerstand werden gemeten aan de hand van vier items op een 7-punts Likertschaal zoals gebruikt in Reijmersdal et al. (2016). De items en de uitersten werden van het Engels naar het Nederlands vertaald. De uitersten van de schalen liepen van *helemaal mee oneens* – *helemaal mee eens*. De stellingen voor het meten van de cognitieve weerstand waren: *tijdens het lezen van het verhaal heb ik de informatie in het verhaal 1) betwist, 2) weerlegd, 3) betwijfeld en 4) tegengesproken*. De stellingen voor het meten van de affectieve weerstand waren: *tijdens het lezen van verhaal voelde ik me 1) boos, 2) woedend, 3) geïrriteerd en 4) geërgerd*. De betrouwbaarheid van het construct Weerstand als geheel bestaande uit 8 items was goed: $\alpha = .89$.

Overtuiging werd gemeten aan de hand van de attitude ten aanzien van het beoogde gedrag en de gedragsintentie. De attitude werd bevraagd door gebruik te maken van vijf items op een 7-punts semantische differentiaal van Hoeken, Hornikx en Hustinx (2012). De uitersten van deze schaal waren: *goed* – *slecht*, *onplezierig* – *plezierig*, *schadelijk* – *voordelig*, *interessant* – *vervelend* en *verstandig* – *onverstandig*. In Hoeken, Hornikx en Hustinx (2012) werden de negatieve adjectieven afwisselend links en rechts geplaatst. Hetzelfde gold voor de positieve adjectieven. In de huidige studie werden echter de negatieve adjectieven aan de linkerkant geplaatst en de positieve adjectieven aan de rechterkant. De reden hiervoor was dat uit ervaring met eerder onderzoek was gebleken dat het afwisselend links en rechts plaatsen van de adjectieven voor verwarring zorgde bij participanten en voor eventueel onbetrouwbare antwoorden. Om te meten wat de attitude was ten aanzien van gedrag naar aanleiding van het ervaren van burn-out gerelateerde klachten, werden twee attitudeobjecten bevraagd. Het eerste attitudeobject had betrekking op wandelen bij het ervaren van symptomen van een burn-out. Zo was de stelling: *'Ik vind wandelen op het moment dat ik symptomen van een burn-out ervaar als tintelingen, verhoogde hartslag en onrustig slapen:'*. De betrouwbaarheid van Attitude ten aanzien van wandelen bestaande uit vijf items was goed: $\alpha = .92$. Het tweede attitudeobject had betrekking op het afzeggen van een gemaakte afspraak bij het ervaren van symptomen van een burn-out. Zo was de stelling: *"Ik vind een gemaakte afspraak afzeggen op het moment dat ik symptomen van een burn-out ervaar als tintelingen, verhoogde hartslag en onrustig slapen:"*. De betrouwbaarheid van Attitude ten aanzien van het afzeggen van een gemaakte afspraak bestaande uit vijf items was goed: $\alpha = .80$. Ook was de betrouwbaarheid van het construct Attitude als geheel bestaande uit twee attitudeobjecten met in totaal 10 items goed: $\alpha = .85$. De twee attitudeobjecten zijn echter niet samengevoegd tot een construct. Daarentegen is ervoor gekozen om de analyses voor beide attitudeobjecten

apart uit te voeren. De reden hiervoor was dat de attitudeobjecten vertaald waren naar bijbehorende gedragsintentie-objecten en dat het construct Gedragsintentie als geheel bestaande uit deze twee gedragsintentie-objecten onvoldoende was ($\alpha = .35$). Hierdoor mochten de twee gedragsintentie-objecten niet samen worden gevoegd en werden de analyses voor de twee gedragsintentie-objecten apart uitgevoerd. In de volgende alinea wordt hier verder op ingegaan.

De gedragsintentie werd bevraagd door gebruik te maken van één item op een 7-punts Likertschaal, gebaseerd op Hoeken, Hornikx en Hustinx (2012). De uitersten van deze schaal waren: *zeker niet – zeker wel*. Om de intentie tot het uitvoeren van gedrag naar aanleiding van het ervaren van burn-out gerelateerde klachten te meten, werden de twee attitudeobjecten vertaald naar twee gedragsintentie-objecten. De stelling die betrekking had op het gedragsintentie-object met betrekking tot wandelen was: *'Ik ben van plan om te wandelen op het moment dat ik symptomen van een burn-out ervaar als tintelingen, verhoogde hartslag en onrustig slapen'*. De stelling die betrekking had op het gedragsintentie-object betrekking tot het afzeggen van een gemaakte afspraak was: *'Ik ben van plan om een gemaakte afspraak af te zeggen op het moment dat ik symptomen van een burn-out ervaar als tintelingen, verhoogde hartslag en onrustig slapen'*. De betrouwbaarheid van het construct Gedragsintentie als geheel bestaande uit twee items was onvoldoende: $\alpha = .35$. Gezien de betrouwbaarheid van het construct als geheel onvoldoende was, mochten de twee gedragsintentie-objecten niet worden samengevoegd tot een construct met een gemiddelde om de uiteindelijke analyses mee te doen. Om die reden is ervoor gekozen om de analyses voor beide gedragsintentie-objecten apart uit te voeren.

In de huidige studie werden nog vier vragen gesteld met betrekking tot de demografische gegevens. Zo werd er gevraagd naar het geslacht van de participant met bijbehorende antwoordmogelijkheden: man, vrouw, neutraal. Ook werd naar de leeftijd van de participant in jaren gevraagd. Daarnaast werd gevraagd naar het opleidingsniveau van de participant en waren de antwoordmogelijkheden: 1) geen onderwijs, basisonderwijs/lagere school, 2) VMBO, 3) MBO, 4) HAVO/VWO, 5) HBO – Hogeschool, 6) WO – universiteit, 7) anders, namelijk. De laatste demografische vraag was of de participant student was. Deze vraag kon worden beantwoord met ja of nee.

Ten slotte werd er een vraag gesteld om te achterhalen in hoeverre de participant zelf burn-out gerelateerde klachten ervoer. Om dit te achterhalen werd er aan de participant gevraagd om aan te geven in hoeverre hij/zij het eens was met de volgende stelling: *'Ik heb in de afgelopen 6 maanden het gevoel gehad dat ik het zo druk had, dat dit ten koste ging van*

mijn eigen gezondheid'. Deze stelling werd gemeten aan de hand van een 7-punts Likertschaal met als uitersten: *helemaal mee oneens* – *helemaal mee eens*. Ook werd er een begripsvraag gesteld om te achterhalen of de participant de tekst had gelezen. Zo was de vraag: *'Welke symptomen van de burn-out ervoer de hoofdpersoon onder andere?'*. De participant had drie antwoordmogelijkheden: 1) tintelingen aan de linkerkant van het lichaam en onrustig slapen, 2) migraine en hevige buikpijn en 3) concentratieverlies en vergeetachtigheid, waarbij de eerste antwoordmogelijkheid het goede antwoord was. Op het moment dat een participant deze vraag verkeerd had beantwoord, werd de participant uitgesloten van het onderzoek. De laatste vraag ging over het opmerken van een forewarning. De stelling was: *'het verhaal bevatte een waarschuwing dat het verhaal bedoeld was om mijn mening over het onderwerp in het verhaal te beïnvloeden'*. De participant had drie antwoordmogelijkheden: ja, nee of weet ik niet. Deze vraag werd gesteld om na te gaan in hoeverre de manipulatie van de forewarning was gelukt. Participanten die de vraag verkeerd hadden beantwoord, werden niet uitgesloten van het onderzoek. Dit had twee redenen. Ten eerste bleef het nog steeds interessant om te onderzoeken of er effecten optraden onder alle participanten. Ten tweede kon met een additionele analyse worden getoetst of een forewarning alleen effect had op het moment dat hij daadwerkelijk werd opgemerkt door alleen de participanten mee te nemen die de vraag goed hadden beantwoord. Wanneer het wel of niet aanwezig zijn van een forewarning alleen effect heeft als het daadwerkelijk wordt opgemerkt, dan zou deze analyse - in tegenstelling tot de hoofdanalyse met alle participanten - tot significante effecten moeten leiden. Dit verschil kon niet worden geanalyseerd als de participanten die de vraag verkeerd hadden beantwoord werden uitgesloten.

Procedure

Het onderzoek werd individueel afgenomen via het online onderzoeksplatform Qualtrics. De link naar het onderzoek werd gedeeld via Whatsapp, Facebook, Instagram en persoonlijk contact. Daarnaast werd het onderzoek op de platformen SurveySwap en SurveyCircle gedeeld. In de introductie werd de participant bedankt voor deelname aan het onderzoek. Daarnaast werd verteld dat het onderzoek onderdeel was van een masterscriptie van een masterstudente Communicatie- en Informatiewetenschappen aan de Radboud Universiteit. Er is bewust gekozen om Communicatie- en Informatiewetenschappen te noemen in plaats van Communicatie en Beïnvloeding. Het woord beïnvloeding had namelijk als forewarning kunnen werken omdat de participanten het idee hadden kunnen krijgen dat het onderzoek bedoeld was om te beïnvloeden, terwijl forewarning in de huidige studie juist een

onafhankelijke variabele was die werd gemanipuleerd. Het gebruik van het woord ‘beïnvloeding’ had dus een negatieve invloed kunnen hebben op de onderzoeksresultaten. Daarnaast werd in de introductie verteld dat het een onderzoek betrof naar hoe mensen verhalen lezen. Op deze manier kregen participanten wel een idee van het onderzoek, maar werd het werkelijke doel van het onderzoek niet prijs gegeven. Ook werden al kort de twee voorwaarden vermeld om deel te kunnen nemen aan het onderzoek. Vervolgens kregen participanten een korte instructie over het onderzoek waarin werd verteld dat de participant een ervaringsverhaal te lezen zou krijgen waarover vervolgens enkele vragen zouden worden gesteld. Ook werd toegelicht dat er nog enkele algemene vragen zouden volgen en werd een tijdsindicatie van het onderzoek gegeven.

In de introductie werd verder benoemd dat deelname aan het onderzoek vrijwillig was, dat het onderzoek op ieder moment kon worden stopgezet en dat de participant de onderzoeksgegevens tot twee weken na deelname kon laten verwijderen door een mail te sturen naar de onderzoeker. Daarnaast werd toegelicht dat deelname aan het onderzoek volledig anoniem was, dat de gegevens voor een masterscriptie werden gebruikt en dat er vertrouwelijk met de verkregen antwoorden werd omgegaan. Ook werden de contactgegevens van de onderzoeker gegeven bij vragen over het onderzoek en de contactgegevens van de scriptiebegeleider bij vragen over de verwerking van de onderzoeksresultaten. Ten slotte volgden de voorwaarden voor deelname aan het onderzoek waarmee de participant moest instemmen om deel te kunnen nemen aan het onderzoek. De voorwaarden waren dat de participant tussen de 18 en 34 jaar was en dat de Nederlandse taal de moedertaal was, maar ook dat de participant de introductie had gelezen en vrijwillig meedeelde aan het onderzoek. Zie bijlage III voor het informatiedocument en de toestemming.

Na instemming om deel te nemen aan het onderzoek, volgde een korte instructie die voor iedere participant gelijk was. In de instructie werd gevraagd om het ervaringsverhaal van Lynn op de volgende pagina aandachtig door te lezen waarover vervolgens enkele vragen zouden worden gesteld. De participanten werden door Qualtrics random toegewezen aan een van de vier condities. De vragen in het onderzoek waren voor iedere participant gelijk. De eerste vraag was of de participant het verhaal aandachtig had doorgelezen. Deze vraag was toegevoegd, zodat het bij de analyses in SPSS duidelijker was welke participant aan welke conditie was toegewezen. Vervolgens volgden de vragen over *identificatie* en achtereenvolgens *transportatie*, *weerstand* en *overtuiging (attitude en gedragsintentie)*. De vragen horende bij identificatie werden gemixt, zodat de vragen over eenzelfde component (bijv. empathie) niet achtereenvolgens werden gesteld. Op dezelfde manier werden ook de

vragen voor transportatie en weerstand gemixt. Na de vragen horende bij overtuiging (attitude en gedragsintentie), volgden de vier vragen met betrekking tot de demografische gegevens, achtereenvolgens geslacht, leeftijd, opleiding en of de participant student was. Na de vragen met betrekking tot de demografische gegevens, volgde de vraag over het ervaren van burn-out gerelateerde klachten. Vervolgens werd de begripsvraag gesteld en ten slotte volgde de vraag over het wel of niet opmerken van een forewarning. Het was een bewuste keuze om de vragenlijst af te sluiten met deze vraag, zodat de participant niet beïnvloed zou worden bij het invullen van de vragenlijst met betrekking tot de manipulaties. Aan het einde van het onderzoek werden proefpersonen nogmaals bedankt voor hun deelname aan het onderzoek. De gemiddelde afname van de vragenlijst was 10 tot 15 minuten.

Statistische toetsing

Er werden tweeweg variantie-analyses uitgevoerd om het effect van de onafhankelijke variabelen (verhaalperspectief en forewarning) op de afhankelijke variabelen (identificatie, transportatie, weerstand en overtuiging) te toetsen. Om te toetsen wat de relatie was tussen identificatie, transportatie en weerstand werden correlaties uitgevoerd. Ten slotte zijn er in de additionele analyse T-toetsen uitgevoerd om te onderzoeken of er significante verschillen optraden tussen participanten in de condities zonder forewarning die ook daadwerkelijk aangaven de forewarning *niet* te hebben gezien en participanten in de condities met forewarning die ook daadwerkelijk aangaven de forewarning *wel* te hebben gezien.

Resultaten

Effect van verhaalperspectief en forewarning op identificatie, transportatie en weerstand

Om te toetsen of verhaalperspectief en forewarning het voorspelde effect hadden op de mate van identificatie, transportatie en weerstand, werden tweeweg variantie-analyses uitgevoerd. Hierdoor werden hypothese 1, 2 en 3 getoetst.

Uit een tweeweg variantie-analyse van Verhaalperspectief en Forewarning op Identificatie bleek geen significant hoofdeffect van Verhaalperspectief ($F(1, 120) < 1$) en Forewarning ($F(1, 120) < 1$). Ook trad er geen significant interactie-effect op tussen Verhaalperspectief en Forewarning ($F(1, 120) = 1.12, p = .291$). Daarnaast bleek uit een tweeweg variantie-analyse van Verhaalperspectief en Forewarning op Transportatie geen significant hoofdeffect van Verhaalperspectief ($F(1, 120) < 1$) en Forewarning ($F(1, 120) < 1$) en trad er geen significant interactie-effect op tussen Verhaalperspectief en Forewarning ($F(1, 120) < 1$). Ten slotte bleek uit een tweeweg variantie-analyse van Verhaalperspectief en Forewarning op Weerstand ook geen significant hoofdeffect van Verhaalperspectief ($F(1, 120) = 3.11, p = .080$) en Forewarning ($F(1, 120) = 3.02, p = .085$) en trad er geen significant interactie-effect op tussen Verhaalperspectief en Forewarning ($F(1, 120) < 1$). De gemiddelden en standaarddeviaties per conditie zijn opgenomen in tabel 1.

Effect van verhaalperspectief en forewarning op overtuiging

Om te toetsen of verhaalperspectief en forewarning het voorspelde effect hadden op overtuiging, werden tweeweg variantie-analyses uitgevoerd. Hierdoor werden hypothese 1 en 3 getoetst. Overtuiging werd gemeten aan de hand van de attitude ten aanzien van beoogde gedrag en de gedragsintentie. Er werden twee attitudeobjecten met bijbehorende gedragsintentie-objecten bevraagd: 1) wandelen bij het ervaren van symptomen van een burn-out en 2) het afzeggen van een gemaakte afspraak bij het ervaren van symptomen van een burn-out.

Attitude ten aanzien van wandelen en het afzeggen van een gemaakte afspraak

Uit een tweeweg variantie-analyse van Verhaalperspectief en Forewarning op Attitude ten aanzien van wandelen bleek geen significant hoofdeffect van Verhaalperspectief ($F(1, 120) < 1$). Wel bleek er een significant hoofdeffect van Forewarning ($F(1, 120) = 4.66, p = .033$). Het bleek dat participanten in de condities zonder forewarning ($M = 5.96, SD = 0.95$) een positievere attitude hadden ten aanzien van wandelen dan participanten die in de conditie zaten met forewarning ($M = 5.50, SD = 1.33$). Verder trad er geen significant

interactie-effect op tussen Verhaalperspectief en Forewarning ($F(1, 120) < 1$). Daarnaast bleek uit een tweeweg variantie-analyse van Verhaalperspectief en Forewarning op Attitude ten aanzien van het afzeggen van een gemaakte afspraak geen significant hoofdeffect van Verhaalperspectief ($F(1, 120) = 2.21, p = .140$) en Forewarning ($F(1, 120) < 1$). Ook trad er geen significant interactie-effect op tussen Verhaalperspectief en Forewarning ($F(1, 120) < 1$). De gemiddelden en standaarddeviaties per conditie zijn opgenomen in tabel 1.

Gedragsintentie ten aanzien van wandelen en het afzeggen van een gemaakte afspraak

Uit een tweeweg variantie-analyse van Verhaalperspectief en Forewarning op Gedragsintentie ten aanzien wandelen bleek geen significant hoofdeffect van Verhaalperspectief ($F(1, 120) < 1$) en Forewarning ($F(1, 120) = 2.08, p = .152$). Ook trad er geen significant interactie-effect op tussen Verhaalperspectief en Forewarning ($F(1, 120) < 1$). Daarnaast bleek uit een tweeweg variantie-analyse van Verhaalperspectief en Forewarning op Gedragsintentie ten aanzien van het afzeggen van een gemaakte afspraak geen significant hoofdeffect van Verhaalperspectief ($F(1, 120) < 1$) en Forewarning ($F(1, 120) < 1$). Ook trad er geen significant interactie-effect op tussen Verhaalperspectief en Forewarning ($F(1, 120) < 1$). De gemiddelden en standaarddeviaties per conditie zijn opgenomen in tabel 1.

Tabel 1: De gemiddelden en standaarddeviaties (tussenhaakjes) van identificatie, transportatie, weerstand (1 = helemaal mee oneens, 7 = helemaal mee eens), attitude en gedragsintentie over de verschillende condities

	Eerste persoonspers pectief		Derde persoonspers pectief	
	Geen forewarning $n = 32$	Wel forewarning $n = 29$	Geen forewarning $n = 32$	Wel forewarning $n = 31$
Identificatie	5.48 (1.28)	5.59 (0.83)	5.58 (1.05)	5.31 (0.76)
Transportatie	5.08 (1.12)	4.97 (0.99)	4.92 (1.22)	4.77 (0.69)

Weerstand	2.13 (0.92)	2.31 (1.11)	1.73 (0.70)	2.12 (0.89)
Attitude t.a.v. wandelen	5.93 (1.02)	5.67 (0.94)	5.98 (0.89)	5.35 (1.61)
Attitude t.a.v. afzeggen	4.80 (1.29)	4.66 (1.28)	5.20 (1.18)	4.94 (1.33)
gemaakte afspraak				
Gedragsintentie t.a.v.	5.75 (1.11)	5.45 (1.24)	5.81 (1.26)	5.45 (1.48)
wandelen				
Gedragsintentie t.a.v.	5.13 (1.54)	5.03 (1.30)	5.25 (1.63)	5.32 (1.28)
afzeggen				
gemaakte afspraak				

De relatie tussen identificatie, transportatie en weerstand

Research question 1 bestond uit de vraag wat de relatie is tussen identificatie, transportatie en weerstand. Om meer inzicht te krijgen in de relatie tussen identificatie, transportatie en weerstand zijn er drie correlaties uitgevoerd.

Uit een correlatie voor Identificatie en Transportatie bleek een sterk significant, positief verband te bestaan ($r(124) = .72, p < .001$). Naarmate participanten zich meer transporteerde in het verhaal, bleken zij zich meer te identificeren met het personage in het verhaal. Verder bleek uit een correlatie voor Identificatie en Weerstand een zwak significant, negatief verband te bestaan ($r(124) = -.20, p = .030$). Naarmate participanten zich meer identificeerde met het personage in het verhaal, bleken zij minder weerstand te vertonen. Uit een correlatie voor Transportatie en Weerstand bleek geen significant verband te bestaan ($r(124) = -.17, p = .066$). De correlatietabel is opgenomen in onderstaande tabel 2.

Tabel 2: Correlaties (r) tussen Identificatie, Transportatie en Weerstand ($N = 124$)

Variabele	Identificatie	Transportatie	Weerstand
Identificatie		.72**	-.20*
Transportatie			.17
Weerstand			

* $p < .050$, ** $p < .010$

Additionele analyse

De laatste vraag in het onderzoek ging over het wel of niet opmerken van een forewarning. De verwachting was dat participanten in de condities zonder forewarning veelal zouden

aangeven dat ze *geen* forewarning hadden opgemerkt en dat participanten in de condities met forewarning veelal zouden aangeven dat ze *wel* een forewarning hadden opgemerkt. De vraag leverde echter diverse antwoorden op binnen de condities. In de condities *zonder* forewarning gaf minder dan de helft van de participanten (27) daadwerkelijk aan geen forewarning te hebben gezien (42%), terwijl 19 participanten wel degelijk dachten een forewarning te hebben gezien (30%) en 18 participanten aangaven niet meer te weten of ze een forewarning hebben gezien (28%). In de condities *met* forewarning gaf meer dan de helft van de participanten (33) aan de forewarning daadwerkelijk te hebben gezien (55%), maar waren er 14 participanten die de forewarning niet hadden opgemerkt (23%) en 13 participanten die aangaven niet meer te weten of ze een forewarning hebben gezien (22%).

Gezien de diverse antwoorden die de vraag opleverde, is er een additionele analyse uitgevoerd voor participanten die de vraag goed hadden beantwoord. Er is dus getoetst of er significante verschillen optraden tussen participanten in de condities zonder forewarning die ook daadwerkelijk aangaven de forewarning *niet* te hebben gezien en participanten in de condities met forewarning die ook daadwerkelijk aangaven de forewarning *wel* te hebben gezien. Zowel de participanten die aangaven niet meer te weten of ze een forewarning hadden gezien als de participanten die aangaven dat ze de forewarning wel (of niet) zagen, terwijl ze in de conditie zaten waar de forewarning niet (of wel) aanwezig was, werden uitgesloten. De additionele analyse is van belang, omdat hiermee wordt onderzocht of een forewarning alleen effect heeft op het moment dat hij daadwerkelijk wordt opgemerkt. Wanneer het wel of niet aanwezig zijn van een forewarning alleen effect heeft als het daadwerkelijk wordt opgemerkt, dan zou deze analyse - in tegenstelling tot de hoofdanalyse met alle participanten - tot significante effecten moeten leiden.

Het effect van forewarning op identificatie, transportatie en weerstand

Uit een *t*-toets van Forewarning op Identificatie bleek er geen significant verschil te zijn tussen participanten in de conditie *zonder* forewarning waarbij participanten ook daadwerkelijk aangaven de forewarning niet te hebben opgemerkt en participanten in de conditie *met* forewarning waarbij participanten daadwerkelijk aangaven de forewarning wel te hebben opgemerkt wat betreft de mate van identificatie ($t(52.72) = 1.77, p = .082$).

Uit een *t*-toets van Forewarning op Transportatie bleek er echter wel een significant verschil te zijn tussen participanten in de conditie *zonder* forewarning waarbij participanten ook daadwerkelijk aangaven de forewarning niet te hebben opgemerkt en participanten in de conditie *met* forewarning waarbij participanten daadwerkelijk aangaven de forewarning wel te

hebben opgemerkt wat betreft de mate van transportatie ($t(51.38) = 2.87, p = .006$). Het bleek dat participanten die in de conditie zaten zonder forewarning en ook daadwerkelijk aangaven de forewarning niet te hebben gezien ($M = 5.46, SD = 1.00$) in een hogere mate werden getransporteerd in het verhaal dan participanten die in de conditie zaten met forewarning en daadwerkelijk aangaven de forewarning te hebben gezien ($M = 4.76, SD = .86$).

Uit een t -toets van Forewarning op Weerstand bleek er geen significant verschil te zijn tussen participanten in de conditie *zonder* forewarning waarbij participanten ook daadwerkelijk aangaven de forewarning niet te hebben opgemerkt en participanten in de conditie *met* forewarning waarbij participanten daadwerkelijk aangaven de forewarning wel te hebben opgemerkt wat betreft de mate van weerstand ($t(56.06) = 0.87, p = .388$). De gemiddelden en standaarddeviaties per groep zijn opgenomen in tabel 3.

Overtuiging

De overtuiging werd gemeten zoals bij de hoofdanalyse door middel van dezelfde twee attitudeobjecten en gedragsintentie-objecten.

Attitude ten aanzien van wandelen en het afzeggen van een gemaakte afspraak

Uit een t -toets van Forewarning op Attitude ten aanzien van wandelen bleek er een significant verschil te zijn tussen participanten in de conditie *zonder* forewarning waarbij participanten ook daadwerkelijk aangaven de forewarning niet te hebben opgemerkt en participanten in de conditie *met* forewarning waarbij participanten daadwerkelijk aangaven de forewarning wel te hebben opgemerkt wat betreft de attitude ten aanzien van wandelen ($t(57.27) = 2.12, p = .039$). Het bleek dat participanten die in de conditie zaten zonder forewarning en ook daadwerkelijk aangaven de forewarning niet te hebben gezien ($M = 6.01, SD = 1.13$) een positievere attitude hadden ten aanzien van wandelen dan participanten die in de conditie zaten met forewarning en daadwerkelijk aangaven de forewarning te hebben gezien ($M = 5.27, SD = 1.55$). Daarnaast bleek er uit een t -toets van Forewarning op Attitude ten aanzien van het afzeggen van een gemaakte afspraak geen significant verschil te zijn tussen participanten in de conditie *zonder* forewarning waarbij participanten ook daadwerkelijk aangaven de forewarning niet te hebben opgemerkt en participanten in de conditie *met* forewarning waarbij participanten daadwerkelijk aangaven de forewarning wel te hebben opgemerkt wat betreft de attitude ten aanzien van het

afzeggen van een gemaakte afspraak ($t(57.05) = 1.90, p = .064$). De gemiddelden en standaarddeviaties per groep zijn opgenomen in tabel 3.

Gedragsintentie ten aanzien van wandelen en het afzeggen van een gemaakte afspraak

Uit een t -toets van Forewarning op Gedragsintentie ten aanzien van wandelen bleek er geen significant verschil te zijn tussen participanten in de conditie *zonder* forewarning waarbij participanten ook daadwerkelijk aangaven de forewarning niet te hebben opgemerkt en participanten in de conditie *met* forewarning waarbij participanten daadwerkelijk aangaven de forewarning wel te hebben opgemerkt wat betreft hun intentie om te gaan wandelen bij het ervaren van symptomen van een burn-out ($t(57.84) = 1.75, p = .085$). Daarnaast bleek er uit een t -toets van Forewarning op Gedragsintentie ten aanzien van het afzeggen van een gemaakte afspraak ook geen significant verschil te zijn tussen participanten in de conditie *zonder* forewarning waarbij participanten ook daadwerkelijk aangaven de forewarning niet te hebben opgemerkt en participanten in de conditie *met* forewarning waarbij participanten daadwerkelijk aangaven de forewarning wel te hebben opgemerkt wat betreft hun intentie om een afspraak af te zeggen bij het ervaren van symptomen van een burn-out ($t(57.40) = 1.98, p = .053$). De gemiddelden en standaarddeviaties per groep zijn opgenomen in tabel 3.

Tabel 3: De gemiddelden en standaarddeviaties (tussenhaakjes) van identificatie, transportatie, weerstand (1 = helemaal mee oneens, 7 = helemaal mee eens), attitude en gedragsintentie voor participanten die de vraag over het opmerken van een forewarning goed hadden beantwoord

	Geen forewarning, daadwerkelijk niet opgemerkt $n = 27$	Wel forewarning, daadwerkelijk wel opgemerkt $n = 33$
Identificatie	5.90 (0.89)	5.52 (0.79)
Transportatie	5.46 (1.00)	4.76 (0.86)
Weerstand	2.06 (0.77)	2.28 (1.15)

Attitude t.a.v. wandelen	6.01 (1.13)	5.27 (1.55)
Attitude t.a.v. afzeggen gemaakte afspraak	5.40 (1.26)	4.76 (1.36)
Gedragintentie t.a.v. wandelen	6.00 (1.18)	5.42 (1.37)
Gedragintentie t.a.v. afzeggen gemaakte afspraak	5.70 (1.14)	5.09 (1.26)

Conclusie

In de huidige studie is onderzoek gedaan naar het effect van verhaalperspectief en het gebruik van een forewarning in een tekstueel narratief op het gebied van gezondheidscommunicatie op transportatie, identificatie, weerstand en overtuiging. Bovendien werd de relatie tussen identificatie, transportatie en weerstand onderzocht.

Wat betreft *verhaalperspectief* toonde de studie geen significant hoofdeffect aan op identificatie, transportatie, weerstand en overtuiging (attitude en gedragsintentie). Om deze reden wordt H1 verworpen.

Wat betreft *forewarning* toonde de studie geen significant hoofdeffect aan op identificatie en transportatie. H2 wordt daarom verworpen. Daarnaast trad er geen significant hoofdeffect op van forewarning op weerstand. Er trad wel een significant hoofdeffect op van forewarning op overtuiging, namelijk op de attitude ten aanzien van het wandelen. Het bleek dat participanten in de condities zonder forewarning een positievere attitude hadden ten aanzien van wandelen dan participanten die in de conditie zaten met forewarning. Er trad echter geen significant hoofdeffect op van forewarning op de andere aspecten van overtuiging, namelijk de gedragsintentie ten aanzien van wandelen en de attitude en gedragsintentie ten aanzien van het afzeggen van een gemaakte afspraak. Gezien de studie geen significant hoofdeffect toonde van forewarning op weerstand en er alleen een significant effect werd gevonden op één attitudeobject en niet op het andere attitudeobject en de bijbehorende gedragsintenties, wordt H4 grotendeels verworpen.

In een additionele analyse werden alleen de participanten meegenomen die de vraag over het wel of niet opmerken van een forewarning goed hadden beantwoord. Bij deze additionele analyse traden er deels significante effecten op wat betreft *forewarning*. Uit de additionele analyse bleek een significant hoofdeffect van forewarning op transportatie. Het bleek dat participanten die in de conditie zaten zonder forewarning en ook daadwerkelijk aangaven de forewarning niet te hebben gezien in een hogere mate werden getransporteerd in het verhaal dan participanten die in de conditie zaten met forewarning en daadwerkelijk aangaven de forewarning te hebben gezien. Daarnaast trad er deels een significant hoofdeffect op van forewarning op overtuiging, namelijk op de attitude ten aanzien van wandelen. Het bleek dat participanten die in de conditie zaten zonder forewarning en ook daadwerkelijk aangaven de forewarning niet te hebben gezien, een positievere attitude hadden ten aanzien van wandelen dan participanten die in de conditie zaten met forewarning en daadwerkelijk aangaven de forewarning te hebben gezien. De additionele analyse toonde geen significant

hoofdeffect aan van forewarning op weerstand en de andere aspecten van overtuiging, namelijk de gedragsintentie ten aanzien van wandelen en de attitude en de gedragsintentie ten aanzien van het afzeggen van een gemaakte afspraak.

Ten slotte bestond RQ1 uit de vraag wat de relatie is tussen identificatie, transportatie en weerstand. De studie toonde een sterk positief verband aan tussen identificatie en transportatie. Dit betekent dat naarmate men meer wordt getransporteerd in het verhaal, men zich ook meer identificeert met het personage in het verhaal. Verder toonde de studie een zwak negatief verband aan tussen identificatie en weerstand. Dit betekent dat naarmate men zich meer identificeert met het personage in het verhaal, men minder weerstand vertoont ten aanzien van het narratief. De studie toonde geen verband aan tussen transportatie en weerstand. Hiermee is antwoord gegeven op RQ1.

Discussie

In de huidige studie is onderzoek gedaan naar het effect van verhaalperspectief en het gebruik van een forewarning in een tekstueel narratief op het gebied van gezondheidscommunicatie op transportatie, identificatie, weerstand en overtuiging. Bovendien werd de relatie van identificatie, transportatie en weerstand onderzocht. De studie toonde geen effecten aan van verhaalperspectief op identificatie, transportatie, weerstand en overtuiging. Daarnaast toonde de studie geen effecten aan van forewarning op identificatie, transportatie en weerstand. De studie toonde wel een effect aan van forewarning op een deel van overtuiging, namelijk de attitude ten aanzien van wandelen. Er traden echter geen significante hoofdeffecten op van forewarning op de andere delen van overtuiging, namelijk de gedragsintentie ten aanzien van wandelen en de attitude en de gedragsintentie ten aanzien van het afzeggen van een gemaakte afspraak. Ten slotte toonde de studie een sterk positief verband aan tussen transportatie en identificatie.

Het effect van verhaalperspectief werd niet gevonden voor identificatie. Hoewel theoretici stellen dat verhaalperspectief een tekstkenmerk is dat van invloed is op de mate van identificatie met een personage (De Graaf et al., 2007), werd in de huidige studie geen effect aangetoond van verhaalperspectief op identificatie. Ook werd er geen effect aangetoond van verhaalperspectief op transportatie, weerstand en overtuiging (attitude en gedragsintentie). Deze bevindingen zijn tegenstrijdig met de onderzoekresultaten van Nan et al. (2015). Nan et al. (2015) toonden namelijk aan dat het eerste persoonsperspectief voor een hogere risicoperceptie ten aanzien van HPV leidde en dat de intentie om het HPV-vaccin te halen hoger was. De bevindingen uit de huidige studie zijn daarentegen in overeenstemming met onderzoek van Banerjee en Greene (2012) en Meadows III (2012), die geen verschil aantoonde tussen het eerste persoonsperspectief en het derde persoonsperspectief op de mate van transportatie (Banerjee & Greene, 2012; Meadows III (2012) en de gedragsintentie (Meadows III; 2012). Echter, gezien de narratieven in het onderzoek van Nan et al. (2015) – in tegenstelling tot Meadows III (2012) – uit meerdere alinea's bestonden en narratieven in tekstvorm voornamelijk effectief zijn als ze bestaan uit 400 woorden of meer (Shen et al., 2015), was de redenering dat het onderzoek van Nan et al. (2015) effecten aantoonde op overtuiging, omdat het wellicht even duurt voordat iemand zich transporteert en identificeert. De processen identificatie en transportatie zorgen immers voor een vermindering van weerstand en meer overtuiging (Slater & Rouner, 2002). Het narratief in de huidige studie

bestond uit meer dan 400 woorden, dus werd de hypothese wat betreft verhaalperspectief gebaseerd op bovenstaande redenering.

Een mogelijke verklaring voor het uitblijven van een effect van verhaalperspectief op transportatie zou kunnen liggen in het feit dat een narratief dat uit ongeveer 800 woorden bestaat - en dus effectief zou moeten zijn omdat het uit meer dan 400 woorden bestaat (Shen et al. 2015) - nog niet lang genoeg is om spanning op te bouwen en zo voor transportatie in het verhaal te zorgen. Een andere mogelijke verklaring voor het uitblijven van een effect van verhaalperspectief op transportatie kan te maken hebben met stijl. Het narratief is ontstaan door bepaalde delen uit een blogpost-serie van een jonge vrouw te gebruiken. Hierdoor is het verhaal authentiek, maar de schrijfstijl informeel. Mogelijk heeft de informele schrijfstijl ervoor gezorgd dat de participant zich minder kon transporteren in het verhaal. Op het moment dat het narratief geschreven was in de stijl van een passage uit een boek was de mate van transportatie wellicht hoger geweest.

Het uitblijven van een effect op identificatie kan mogelijk verklaard worden door de geringe informatie die over het personage zelf werd gegeven. Hoewel het narratief gebeurtenissen beschreef die voor de doelgroep waarschijnlijk herkenbaar waren, werd er verder weinig persoonlijke informatie gegeven over het personage zelf, zoals de leeftijd van het personage en haar achtergrond. Uit onderzoek blijkt echter dat gelijkenissen tussen het personage en de lezer de identificatie met het personage kunnen bevorderen (De Graaf et al. 2012). Wellicht voelden de participanten te weinig gelijkenissen met het personage om zich te identificeren met het personage. Een suggestie voor vervolgonderzoek is om identificatie op te wekken door een groep voorafgaand aan het narratief meer achtergrondinformatie te geven over het personage waarin gelijkenissen tussen de lezer en het personage terugkomen en de andere groep deze informatie niet te geven. Bovenstaande mogelijke verklaringen hebben betrekking op het uitblijven van effecten van verhaalperspectief op identificatie en transportatie. Gezien identificatie en transportatie - volgens het *Extended Elaboration Likelihood-Model* van Slater en Rouner (2002) - de processen zijn die zorgen voor een vermindering van weerstand en meer overtuiging, zou dit ook het uitblijven van effecten van verhaalperspectief op weerstand en overtuiging kunnen verklaren.

De studie wees geen effect uit van forewarning op transportatie en identificatie. Dit is tegenstrijdig aan de bevindingen uit het onderzoek van Wentzel et al. (2010) die aantoonde dat men op het moment van een forewarning minder wordt getransporteerd in een narratieve advertentie. Een mogelijke verklaring voor het verschil in onderzoeksbevindingen tussen Wentzel et al. (2010) en de huidige studie, is dat Wentzel et al. (2010) onderzoek verrichtten

naar forewarnings in narratieve bedrijfsadvertenties en de huidige studie naar een forewarning in een narratief in een gezondheidscontext. Mogelijk ervaart men een grotere scepsis bij het zien van een narratieve advertentie waardoor men zich bij een forewarning minder laat transporteren in het verhaal. Een narratief in de gezondheidscontext wordt daarentegen wellicht als betrouwbaarder ervaren, waardoor men – ondanks de forewarning - getransporteerd wordt in het verhaal. Wat deze redenering extra kracht bij zet is dat Wang en Shen (2019), die tot dusver als enigen het effect van forewarning in een narratief in een gezondheidscontext onderzochten, ook geen effect vonden van forewarning op de mate van transportatie in het verhaal.

Het effect van forewarning werd niet gevonden voor weerstand. Dit resultaat is tegenstrijdig met onderzoek van Wang en Shen (2019) die aantoonde dat het gebruik van een forewarning in een narratief op het gebied van gezondheidscommunicatie meer weerstand oplevert. Ook zijn de bevindingen tegenstrijdig aan de onderzoeksresultaten van Petty en Cacioppo (1979) en Wood en Quinn (2003). Zo concludeerden Petty en Cacioppo (1979) en Wood en Quinn (2003) dat wanneer de lezer op de hoogte is van de persuasieve intentie van een niet-narratieve boodschap, dit voor weerstand zorgt en voor een vermindering in overtuiging. Een mogelijke verklaring voor het uitblijven van een effect van forewarning op weerstand is de manipulatie van de forewarning. Hoewel de forewarning identiek was aan de forewarning in het onderzoek van Wang en Shen (2019) en zij wel een effect vonden van forewarning op weerstand, is er een vermoeden dat de forewarning mogelijk niet duidelijk genoeg was waardoor er wellicht niet genoeg aanleiding was om weerstand te kunnen vertonen. Op de vraag of de forewarning was opgemerkt werd namelijk heel verschillend geantwoord binnen de condities.

Het effect van forewarning werd deels gevonden voor overtuiging. De studie toonde een significant effect aan van forewarning op de attitude ten aanzien van wandelen. Het bleek dat participanten in de condities met forewarning een negatievere attitude hadden ten aanzien van wandelen dan participanten die in de conditie zaten zonder forewarning. De resultaten impliceren dus dat een forewarning ertoe leidt dat men een minder positieve attitude heeft ten aanzien van wandelen dan wanneer er geen forewarning aanwezig is. Dit resultaat is in overeenstemming met de bevindingen uit het onderzoek van Wentzel et al. (2010) die concludeerden dat een forewarning in een narratieve advertentie tot minder positieve attitudes ten aanzien van het merk leidt dan wanneer er geen forewarning aanwezig is. De studie toonde geen effect aan van forewarning op de gedragsintentie ten aanzien van het wandelen en op de attitude- en gedragsintentie ten aanzien van het afzeggen van een gemaakte afspraak.

Een mogelijke verklaring voor het uitblijven van deze effecten is dat het afzeggen van een gemaakte afspraak als gedrag minder expliciet naar voren kwam in het narratief. De positieve effecten van wandelen stonden centraler. Wellicht hadden participanten hierdoor niet het gevoel dat het narratief hun mening wilde beïnvloeden op het gebied van het afzeggen van een gemaakte afspraak bij symptomen van een burn-out, waardoor de aanwezigheid van een forewarning niet tot een negatievere attitude ten aanzien van het afzeggen van een gemaakte afspraak leidde.

Gezien de diverse antwoorden binnen de condities bij de vraag of een forewarning wel of niet was opgemerkt, is er een additionele analyse uitgevoerd voor de participanten die de vraag over het wel of niet opmerken van een forewarning juist hadden beantwoord. Bij deze additionele analyse traden er wel significante verschillen op tussen participanten in de condities zonder forewarning die ook daadwerkelijk aangaven de forewarning *niet* te hebben gezien en participanten in de condities met forewarning die ook daadwerkelijk aangaven de forewarning *wel* te hebben gezien. Zo toonde de additionele analyse een effect aan van forewarning op transportatie en attitude ten aanzien van wandelen. Deze bevindingen impliceren dat het niet aanwezig zijn van een forewarning waarbij participanten ook daadwerkelijk aangaven de forewarning niet te hebben gezien, tot een hogere mate van transportatie en een positievere attitude ten aanzien van wandelen leidt dan wanneer de forewarning wel aanwezig was en de forewarning ook daadwerkelijk werd opgemerkt. Hoewel er bij deze additionele analyse geen effect werd gevonden van forewarning op identificatie, weerstand, de attitude en gedragsintentie ten aanzien van het afzeggen van een gemaakte afspraak en de gedragsintentie ten aanzien van wandelen, wijzen de bevindingen in de richting dat een forewarning in een narratief in een gezondheidscontext wel degelijk voor effecten kan zorgen als het wel of niet aanwezig zijn van een forewarning opgemerkt wordt. Gezien deze resultaten tot een additionele analyse behoren met een kleine groep participanten (60), is enige voorzichtigheid omtrent deze uitspraak op zijn plaats. Dat veel participanten de forewarning niet hebben opgemerkt, laat zien dat het belangrijk is om de forewarning in een narratief op een duidelijke manier te geven. Een mogelijke oorzaak van de wellicht onduidelijke forewarning is dat de forewarning in de huidige studie maar uit één zin bestaat die direct onder de titel staat en waar mogelijk snel overheen gelezen wordt. Daarnaast wordt de zin verder niet meer herhaald en is het narratief van een redelijke lengte (> 400 woorden), waardoor men de forewarning aan het einde van het verhaal mogelijk al vergeten is. Een aanbeveling voor vervolgonderzoek is om te toetsen of het soort forewarning invloed heeft op de mate van transportatie, identificatie, weerstand en overtuiging. Dit kan worden

bewerkstelligd door 1) een groep bloot te stellen aan een narratief met de forewarning direct onder de titel zoals in de huidige studie, 2) een groep bloot te stellen aan een langere forewarning (een paar zinnen) die direct onder de titel wordt geplaatst en 3) een groep bloot te stellen aan een narratief met de forewarning zoals gebruikt in de huidige studie, maar waarbij de forewarning op meerdere plekken in het narratief wordt herhaald.

De studie toonde een sterk positief verband aan tussen transportatie en identificatie. Naarmate men in een hogere mate getransporteerd raakt in het verhaal, identificeert men zich ook in een hogere mate met het personage in het verhaal. Dit is in overeenstemming met onderzoek van Moyer-Gusé (2008) waarin wordt gesteld dat transportatie en identificatie nauw met elkaar samenhangen. Daarnaast toonde de studie een zwak negatief verband aan tussen identificatie en weerstand. Dit houdt in dat naarmate men zich in hogere mate identificeert met het personage in het verhaal, men minder weerstand vertoont ten aanzien van het narratief. Dit verband ligt deels in lijn met het *Extended Elaboration Likelihood-Model* van Slater en Rouner (2002). Zo stellen Slater en Rouner (2002) dat identificatie een verwerkingsproces is dat – samen met transportatie – zorgt voor een vermindering van weerstand. De huidige studie toont echter geen verband aan tussen transportatie en weerstand. Gezien, volgens het *Extended Elaboration Likelihood-Model*, identificatie en transportatie de processen zouden moeten zijn die zorgen voor een vermindering in weerstand (Slater & Rouner, 2002), de processen identificatie en transportatie sterk samenhangen en identificatie als een verdieping van transportatie wordt gezien (Moyer-Gusé, 2008), zou men verwachten dat er ook een negatief verband zou zijn tussen transportatie en weerstand. In de huidige studie is dit verband – opvallend genoeg – niet aangetoond. Dit is in overeenstemming met onderzoek van Wang en Shen (2019), omdat Wang en Shen (2019) in hun studie naar forewarnings in narratieven geen samenhang vonden tussen transportatie en weerstand. Ook bleek uit de bevindingen van Wang en Shen (2019) dat een forewarning in een narratief op het gebied van gezondheidscommunicatie geen invloed heeft op de mate van transportatie, maar wel meer weerstand oplevert. Een mogelijke verklaring voor het uitblijven van een verband tussen transportatie en weerstand terwijl het verband tussen identificatie en weerstand wel werd aangetoond, zijn eventuele omgevingsfactoren en het onderwerp van het narratief. Zo werd het onderzoek online afgenomen en was er – afgezien van de begripsvraag aan het einde van het onderzoek – geen controle of de participant het verhaal aandachtig doorlas. Een verhaal leest mogelijk makkelijker op papier en de participant had wellicht te veel afleiding en weinig interesse om het verhaal geconcentreerd te lezen. Mogelijk kon de

doelgroep zich hierdoor in mindere mate transporteren waardoor transportatie geen verband hield met de mate van weerstand.

Het verband dat daarentegen wel gevonden werd voor identificatie en weerstand, heeft mogelijk te maken met het feit dat de gebeurtenissen in het narratief herkenbaar zijn voor de doelgroep van het onderzoek (jongvolwassenen tussen de 18-34 jaar). In het narratief ging het onder andere over de spreekwoordelijke sneltrein van het leven van het personage en dat zij haar leven deed voorkomen als de perfecte instagram feed. Uit onderzoek blijkt dat 60 procent van de jongvolwassenen zich minstens één keer per week opgejaagd voelt (RVS, 2018). Daarnaast noemen jongeren onder andere de druk van het sociale leven en de behoefte eeuwig perfect te zijn op alle fronten als belangrijke oorzaken van mentale problemen (Smolenaars, 2017). Ook ervoeren of ervaren sommige participanten in de huidige studie zelf burn-out gerelateerde klachten. Uit de huidige studie bleek namelijk dat de participanten de afgelopen 6 maanden enigszins het gevoel gehad hebben dat zij het zo druk hadden dat dit ten koste ging van hun gezondheid. Mogelijk kon de doelgroep zich hierdoor makkelijker met het personage identificeren en nam de weerstand bij deze hogere mate van identificatie met het personage af. Een aanbeveling voor vervolgonderzoek is om het onderzoek te repliceren, maar de afname offline – in plaats van online – plaats te laten vinden. Op deze manier is de omgeving van de participant beter te controleren en kan worden getoetst of het niet gevonden verband tussen transportatie en weerstand wellicht aan de omgevingsfactoren en de concentratie in een online-omgeving hebben gelegen.

Limitaties en suggesties voor vervolgonderzoek

Ondanks dat de studie adequaat is uitgevoerd, dienen er een aantal kanttekeningen geplaatst te worden. Een eerste kanttekening is dat de resultaten van de huidige studie alleen gegeneraliseerd kunnen worden naar jongvolwassenen tussen de 18 en 34 jaar, omdat de huidige studie een leeftijdseis had van minimaal 18 en maximaal 34 jaar. Voor vervolgonderzoek zou het interessant kunnen zijn om het onderzoek grotendeels te repliceren, maar te kiezen voor een andere doelgroep om te toetsen of dit tot andere resultaten leidt. Mentale druk en burn-outs komen immers ook voor bij mensen ouder dan 34 jaar en wellicht werken verhaalperspectief en forewarning in een narratief over mentale druk en burn-out bij deze doelgroep op een andere manier.

Een andere kanttekening is dat er in de huidige studie gebruik is gemaakt van één item van de in totaal uit vier items bestaande gevalideerde schaal voor Gedragsintentie van Hoeken, Hornikx en Hustinx (2012). Middels dit item werden twee gedragsintentie-objecten

bevraagd. De schaal om gedragsintentie te meten was echter niet betrouwbaar. Daarom is ervoor gekozen om de analyses voor beide gedragsintentie-objecten apart uit te voeren. Hetzelfde is gedaan voor de bijbehorende attitudeobjecten. Gezien de gedragsintentie door middel van een item werd getoetst, zijn de bevindingen voor gedragsintentie minder betrouwbaar. Een implicatie voor vervolgonderzoek is om de volledig gevalideerde schaal van gedragsintentie te gebruiken.

Ten slotte was de uitkomst in narratief in de huidige studie positief, namelijk dat het personage dankbaar was voor haar burn-out. Voor vervolgonderzoek zou het interessant kunnen zijn om een groep bloot te stellen aan een narratief in de gezondheidscontext met een positieve uitkomst en een groep aan een narratief in de gezondheidscontext met een negatieve uitkomst. Mogelijk heeft de uitkomst van het narratief effect op de attitude en de gedragsintentie.

Theoretische en praktische implicaties

De huidige studie levert een belangrijke bijdrage aan de wetenschappelijke literatuur, omdat het inzicht geeft in de invloed van verhaelperspectief en forewarning op identificatie, transportatie, weerstand en overtuiging. Daarnaast levert de huidige studie een belangrijke wetenschappelijke bijdrage, omdat het *Extended Elaboration Likelihood-Model* gedeeltelijk is getoetst door de relatie tussen transportatie, identificatie en weerstand verder te onderzoeken. Er werd enerzijds onderzoek gedaan naar verhaelperspectief, omdat werd verwacht dat verhaelperspectief direct van invloed was op identificatie (De Graaf et al., 2007) en anderzijds naar forewarning, omdat in verschillende onderzoeken werd aangetoond dat forewarning van invloed was op weerstand (Wang & Shen, 2019; Petty & Cacioppo, 1979; Wood & Quinn, 2003).

De studie biedt relevante inzichten voor de beroepspraktijk. Door deze studie is beter inzicht verkregen in de omstandigheden waaronder een narratief over mentale druk bij jongvolwassenen al dan niet effectief is in overtuiging. De resultaten impliceren dat zowel het eerste persoonsperspectief als het derde persoonsperspectief in een narratief over mentale druk en burn-outs bij jongvolwassenen overtuigend zijn. Daarnaast impliceren de resultaten dat een forewarning in een narratief over mentale druk en burn-outs bij jongvolwassenen tot een minder positieve attitude ten aanzien van wandelen leidt. Daarmee biedt de studie tevens waardevolle inzichten voor onder andere communicatieadviseurs en gedragswetenschappers voor de vormgeving van een narratief om de attitudes en gedragsintentie van jongvolwassenen te kunnen beïnvloeden. Het advies is om bij de vormgeving van een

narratief zowel het eerste persoonsperspectief als het derde persoonsperspectief te gebruiken. Daarnaast is het advies om de overtuigende intentie in een narratief over mentale druk en burn-outs bij jongvolwassenen niet duidelijk naar voren te laten komen door middel van een forewarning, omdat dit ertoe kan leiden dat de attitude ten aanzien van wandelen negatiever wordt.

Literatuurlijst

- Banerjee, S.C. & Greene, K. (2012). Role of transportation in the persuasion process: cognitive and affective responses to antidrug narratives. *Journal of Health Communication*, 17(5), 564 – 581. doi: 10.1080/10810730.2011.635779
- De Graaf, A., Hoeken, H., Sanders, J., & Beentjes, J.W.J. (2012). Identification as a mechanism of narrative persuasion. *Communication Research*, 39(6), 802-823. doi: 10.1177/0093650211408594
- De Graaf, A., Sanders, J., Beentjes, J.W.J., & Hoeken, H. (2007). De rol van identificatie in overtuiging. *Tijdschrift voor Taalbeheersing*, 29(3), 237 – 250.
- De Graaf, A., Sanders, J., & Hoeken, H. (2016). Characteristics of narrative interventions and health effects: a review of the content, form, and context of narratives in health-related narrative persuasion research. *Review of Communication Research*, 4, 88-131. doi: 10.12840/issn.2255-4165.2016.04.01.011
- De Wit, J.B.F., Das, E., & Vet, R. (2008). What works best: objective statistics or a personal testimonial? Assessment of the persuasive effects of different types of message evidence on risk perception. *Health Psychology*, 27(1), 110 – 115. doi: 10.1037/0278-6133.27.1.110
- Dillard, J. P., & Shen, L. (2005). On the nature of reactance and its role in persuasive health communication. *Communication Monographs*, 72, 144 – 168. doi: 10.1080/03637750500111815
- Fukada, H. (1986). Psychological processes mediating persuasion – inhibiting effect of forewarning in fear-arousing communication. *Psychological Reports*, 58, 87 – 90. doi: 10.2466/pr0.1986.58.1.87
- Green, M.C. (2006). Narratives and cancer communication. *Journal of Communication*, 56, 163 – 183. doi: 10.1111/j.1460-2466.2006.00288.x

- Green, M.C. & Brock, T.C. (2000). The role of transportation in the persuasiveness of public narratives. *Journal of Personality and Social Psychology*, 79(5), 701 – 721. doi: 10.1037//0022-3514.79.5.701
- Hoeken, H., Hornikx, J., & Hustinx, L. (2012). *Overtuigende teksten onderzoek en ontwerp*. Bussum: Coutinho.
- Houska, J.A. (2010). The influence of perspective and gender on the processing of narratives. *Unpublished dissertation*, 859, 1 – 195.
- Interpolis (z.d.). Startpunt #Ambitie07: In 2020 20% minder millennials met burn-outklachten. Geraadpleegd van <https://www.interpolis.nl/lab/welbevinden/ontspanning/uitgangspunt>
- Knowles, E.S., & Linn, J.A. (2004). Resistance and persuasion. In E.S. Knowles & J.A. Linn (Red.), *Resistance and Persuasion*, (1^e ed., pp. 3 – 9). Mahwah New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates, Inc. Publishers.
- Kreuter, M. W., Green, M.C., Cappella, J.N., Slater, M.D., Wise, M.E., Storey, D., ..., & Woolley, S. (2007). Narrative communication in cancer prevention and control: a framework to guide research and application. *Annals of Behavioral Medicine*, 33(3), 221 – 235. doi: 10.1007/BF02879904
- Meadows III, C.W. (2012). The effects of narrative elements and individual attributes on transportation in health communications. *Unpublished dissertation*, 1-113.
- Moyer-Gusé (2008). Toward a theory of entertainment persuasion: explaining the persuasive effects of entertainment-education messages. *Communication Theory*, 18, 407 - 425. doi: 10.1111/j.1468-2885.2008.00328.x
- Nan, X., Dahlstrom, M.F., Richards, A., & Rangarajan, S. (2015). Influence of evidence type and narrative type on HPV risk perception and intention to obtain the HPV vaccine. *Health Communication*, 30, 301 – 308. doi: 10.1080/10410236.2014.888629

- Petty, R.E., Cacioppo, J.T. (1979). Effects of forewarning of persuasive intent and involvement on cognitive responses and persuasion. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 5(2), 173 – 176.
- Raad voor Volksgezondheid en Samenleving (2018). *Overbezorgd: maatschappelijke verwachtingen en mentale druk onder jongvolwassenen*. Den Haag: Raad voor Volksgezondheid en Samenleving
- Reijmersdal, E. A., Fransen, M. L., Van Noort, G., Opre, S. J., Vandeberg, L., Reusch, S., ..., & Boerman, C. (2016). Effects of disclosing sponsored content in blogs: How the use of resistance strategies mediates effects on persuasion. *American Behavioral Scientist*, 60(12), 1458 - 1474. doi: 10.1177/0002764216660141
- Rosema-Verhulst, M. (2018a, 9 september). Burn-out cliché #1: ‘maar ik krijg geen burn-out’. Geraadpleegd van <https://stressedout.nl/burn-out-cliche-1-maar-ik-krijg-geen-burn-out/>
- Rosema-Verhulst, M. (2018b, 22 oktober). Burn-out cliché #7: ‘ik wandel mijn burn-out eruit’. Geraadpleegd van <https://stressedout.nl/burn-out-cliche-7-ik-wandel-mijn-burn-out-eruit/>
- Rosema-Verhulst, M. (2018c, 26 november). Burn-out cliché #12 (slot): ‘ik ben dankbaar voor mijn burn-out’. Geraadpleegd van <https://stressedout.nl/burn-out-cliche-12-slot-ik-ben-dankbaar-voor-mijn-burn-out/>
- Sanders, J., & Van Krieken, K. (2019). Strategisch communiceren met narratieven. Paradoxe functies en effecten. *Tijdschrift voor Taalbeheersing*, 41(3), 423 – 431. doi: 10.5117/TVT2019.3.001.SAND
- Shen, F., Sheer, V.C., Li, R. (2015). Impact of narratives on persuasion in health communication: A Meta-Analysis. *Journal of Advertising*, 44(2), 105 – 113. doi: 10.80/00913367.2015.1018467
- Slater, M.D., & Rouner, D. (2002). Entertainment-education and elaboration likelihood: Understanding the processing of narrative persuasion. *Communication Theory*, 12(2), 173 – 191. doi: 10.1111/j.1468-2885.2002.tb00265.x

Smolenaars, M. (2017, 31 augustus). Waarom we ziek worden van drukte. Geraadpleegd van <https://www.metronieuws.nl/nieuws/dossier/2017/06/longread-waarom-we-ziek-worden-van-drukke>

Tal-Or, N., & Cohen, J. (2010). Understanding audience involvement: Conceptualizing and manipulating identification and transportation. *Poetics*, 38, 402 - 418. doi: 10.1016/j.poetic.2010.05.004

Wang, W., Shen, F. (2019). The effects of health narratives: Examining the moderating role of persuasive intent. *Health Marketing Quarterly*, 36(2), 120 – 135. doi: 10.1080/07359683.2019.1575061

Wentzel, D., Tomczak, T., Herrmann, A. (2010). The moderating effect of manipulative intent and cognitive resources on the evaluation of narrative ads. *Psychology & Marketing*, 27(5), 510 – 530. doi: 10.1002/mar.20341

Wood, W., & Quinn, J.M. (2003). Forewarned and Forearmed? Two meta-analytic syntheses of forewarnings of influence appeals. *Psychological Bulletin*, 129(1), 119 – 138. doi: 10.1037/0033-2909.129.1.119

Bijlage I: Manipulatie Verhaalperspectief

Verhaalperspectief: Eerste persoonsperspectief

Als boemeltreintje door het leven, op het goede spoor

Ik ben op tijd en fysiek aanwezig, check

Met zweet op m'n rug zwaai ik naar haar en zet m'n fiets op slot. Ik heb me uit de naad gefietst en zij zit al in de zon op het terras te wachten. Afspreken had heel wat voeten in de aarde met onze drukke sociale levens. Maar het is gelukt, ik ben er. Ik geef haar een knuffel en ga zitten. Ik heb tintelingen aan de linkerkant van mijn lichaam en mijn gedachten schieten alle kanten op, maar ik zit. Ik ben op tijd en fysiek aanwezig. Check.

Net als op social media, laat ik alleen zien wat ik wil showen

Zoals we van elkaar gewend zijn, gaan onze gesprekken alle kanten op. Ik vertel haar enthousiast over mijn nieuwe huis en over alle borrels die ik afstruin. Ik vertel over mijn nieuwe baan en dat het hard werken is, maar ook heel gaaf. Mijn leven lijkt wel een perfecte instagram-feed. Ik ben ook gelukkig, maar net als op social media laat ik alleen zien wat ik wil showen. Ik vertel wel lachend dat ik tegenwoordig geregeld 's nachts rechtop in bed zit en in paniek wakker word. Ook vertel ik over de tintelingen die ik al maanden dagelijks aan de linkerkant van mijn lichaam heb. Terwijl de borrelhapjes voor ons neergezet worden, vraag ik naar haar altijd spannende vrijgezellenleven. Terwijl zij honderduit vertelt, breekt mij het zweet weer eens uit en lijkt het of mijn darmen een radslag willen maken.

Ik probeer mijn gezicht in de plooi te houden, maar ze heeft het door en wordt bloedserius: 'Je moet echt oppassen hoor. Die tintelingen en dat onrustige slapen... dat zijn de perfecte ingrediënten voor een burn-out.' Maar, een beetje rustiger aan doen? Ik heb alles onder controle en ben niet moe.

Maar nu, een paar weken later bij de dokter, blijkt het toch zo te zijn: een burn-out. Ik ben op. Mijn vriendin geeft mij een tip: ga wandelen. Pas dan komt je hoofd echt tot rust.

Dus daar wandel ik dan. Mijn blonde knot steekt af bij de grijze korte kapsels die ik zie schitteren in het herfstzonnetje. Ik heb geen excuushond of excuusleeftijd om met een legitieme reden, op een doordeweekse dag, door het park te wandelen. Maar nu ik niemand

meer tegenkom, mijn pas vertraag en goed kijk, kom ik inderdaad echt tot rust en voel ik me de hele dag lekker.

Het lijkt of ik dag na dag mijn burn-out er een beetje uitwandel

Dus ga ik vanaf nu bijna elke dag wandelen. Hetzelfde rondje. Ik verwonder me over alles. Ik zie vogeltjes scharrelen, kijk minutenlang naar waterspinnen – me verbazend over hoe ze over het water hupsen. Ik sta stil op bruggetjes om de doorkijkjes in het bos te bewonderen. Om te kijken naar de kleurschakeringen van het water, de mooie kleuren van de bomen en planten. Ik zie hoe een reiger met trage bewegingen rakelings over het water wegvliegt. Ik staar eindeloos naar een boom aan de overkant van het water die bij elke windvlaag een lading gele blaadjes laat wegwaaien.

En nu zie ik iemand anders in zijn eentje wandelen en begrijp ik die persoon. Er is namelijk weinig lekkerder dan een fijne wandeling. Ik kijk diegene aan en geef een knikje met een glimlach op m'n gezicht. De natuur heeft ook nooit haast, maar komt toch altijd weer tot bloei. En het lijkt even of ik langzaam, dag na dag, mijn burn-out er een beetje uitwandel.

Dankbaar voor mijn burn-out

Het is inmiddels twee jaar geleden dat ik van de spreekwoordelijke sneltrein af viel. Die trein kwam na een periode van defecten – eerst hortend en stotend, maar daarna met een klap tot stilstand. Een periode vol onzekerheid, schuldgevoel, ongeloof en ontkenning. Dat ik mezelf overal naartoe sleepte. Ik kon gewoon niet geloven en niet verkroppen dat ik een burn-out had. Door hulp van een professional ging ik de goede kant op. Zo leerde ik schuldgevoelvrij op de bank te hangen, kwam ik er al pratend achter dat mijn baan mij te veel stress gaf en ik misschien wel ander werk wilde gaan doen. Ik leerde steeds beter naar mezelf te luisteren.

Naar mijn lichaam.

En nu lig ik in de zon tijdens mijn vakantie. Tegenwoordig ga ik als boemeltreintje door het leven, op het goede spoor. Ik stop wat vaker, ook op plekken of op momenten waar ik liever aan voorbij was geraasd. En als ik in de verte een wisselstoring zie aankomen, zeg ik een afspraak af en ga ik vroeg naar bed. Wie had dat ooit gedacht. De tranen rollen over mijn wangen. Ik ben trots op mezelf en cliché of niet: ik ben dankbaar voor mijn burn-out.

Verhaalperspectief: Derde persoonsperspectief

Als boemeltreintje door het leven, op het goede spoor

Ze is op tijd en fysiek aanwezig, check

Met zweet op haar rug zwaait Lynn naar haar vriendin en zet haar fiets op slot. Ze heeft zich uit de naad gefietst en haar vriendin zit al in de zon op het terras te wachten. Afspreken had heel wat voeten in de aarde met hun drukke sociale levens. Maar het is gelukt, ze is er. Lynn geeft haar vriendin een knuffel en gaat zitten. Ze heeft tintelingen aan de linkerkant van haar lichaam en haar gedachten schieten alle kanten op, maar ze zit. Ze is op tijd en fysiek aanwezig. Check.

Net als op social media, laat ze alleen zien wat ze wil showen

Zoals ze van elkaar gewend zijn, gaan hun gesprekken alle kanten op. Lynn vertelt haar vriendin enthousiast over haar nieuwe huis en over alle borrels die ze afstruint. Ze vertelt over haar nieuwe baan en dat het hard werken is, maar ook heel gaaf. Haar leven lijkt wel een perfecte instagram-feed. Ze is ook gelukkig, maar net als op social media laat ze alleen zien wat ze wil showen. Lynn vertelt haar vriendin wel lachend dat ze tegenwoordig geregeld 's nachts rechtop in bed zit en in paniek wakker wordt. Ook vertelt ze over de tintelingen die ze al maanden dagelijks aan de linkerkant van haar lichaam heeft. Terwijl de borrelhapjes voor hun neergezet worden, vraagt Lynn naar het altijd spannende vrijgezellenleven van haar vriendin. Terwijl haar vriendin honderduit vertelt, breekt Lynn het zweet weer eens uit en lijkt het of haar darmen een radslag willen maken.

Ze probeert haar gezicht in de plooi te houden, maar haar vriendin heeft het door en wordt bloedserius: 'Je moet echt oppassen hoor. Die tintelingen en dat onrustige slapen... dat zijn de perfecte ingrediënten voor een burn-out.' Maar, een beetje rustiger aan doen? Lynn heeft alles onder controle en is niet moe.

Maar nu, een paar weken later bij de dokter, blijkt het toch zo te zijn: een burn-out. Ze is op. Haar vriendin geeft haar een tip: ga wandelen. Pas dan komt je hoofd echt tot rust.

Dus daar wandelt Lynn dan. Haar blonde knot steekt af bij de grijze korte kapsels die ze ziet schitteren in het herfstzonnetje. Ze heeft geen excuushond of excuusleeftijd om met een legitieme reden, op een doordeweekse dag, door het park te wandelen. Maar nu ze niemand

meer tegenkomt, haar pas vertraagt en goed kijkt, komt ze inderdaad echt tot rust en voelt ze zich de hele dag lekker.

Het lijkt of ze dag na dag haar burn-out er een beetje uitwandelt

Dus gaat Lynn vanaf nu bijna elke dag wandelen. Hetzelfde rondje. Ze verwondert zich over alles. Ze ziet vogeltjes scharrelen, kijkt minutenlang naar waterspinnen – haar verbazend over hoe ze over het water hupsen. Ze staat stil op bruggetjes om de doorkijkjes in het bos te bewonderen. Om te kijken naar de kleurschakeringen van het water, de mooie kleuren van de bomen en planten. Ze ziet hoe een reiger met trage bewegingen rakelings over het water wegvliegt. Ze staart eindeloos naar een boom aan de overkant van het water die bij elke windvlaag een lading gele blaadjes laat wegwaaien.

En nu ziet Lynn iemand anders in zijn eentje wandelen en begrijpt ze die persoon. Er is namelijk weinig lekkerder dan een fijne wandeling, vindt ze. Ze kijkt diegene aan en geeft een knikje met een glimlach op haar gezicht. De natuur heeft ook nooit haast, maar komt toch altijd weer tot bloei. En het lijkt even of ze langzaam, dag bij dag, haar burn-out er een beetje uitwandelt.

Tegenwoordig gaat ze als boemeltreintje door het leven

Het is inmiddels twee jaar geleden dat Lynn van de spreekwoordelijke sneltrein af viel. Die trein kwam na een periode van defecten – eerst hortend en stotend, maar daarna met een klap tot stilstand. Een periode vol onzekerheid, schuldgevoel, ongeloof en ontkenning. Dat ze zichzelf overal naartoe sleepte. Ze kon gewoon niet geloven en niet verkroppen dat ze een burn-out had. Door hulp van een professional ging ze de goede kant op. Zo leerde ze schuldgevoelvrij op de bank te hangen, kwam ze er al pratend achter dat haar baan haar te veel stress gaf en ze misschien wel ander werk wilde gaan doen. Ze leerde steeds beter naar zichzelf te luisteren. Naar haar lichaam.

En nu ligt Lynn in de zon tijdens haar vakantie. Tegenwoordig gaat ze als boemeltreintje door het leven, op het goede spoor. Ze stopt wat vaker, ook op plekken of op momenten waar ze liever aan voorbij was geraasd. En als ze in de verte een wisselstoring ziet aankomen, zegt ze een afspraak af en gaat ze vroeg naar bed. Wie had dat ooit gedacht. De tranen rollen over haar wangen. Ze is trots op zichzelf en cliché of niet: ze is dankbaar voor haar burn-out.

Bijlage II: Manipulatie Forewarning

De forewarning was:

Dit verhaal is specifiek gemaakt om je mening over het onderwerp in het verhaal te veranderen

De forewarning werd in de helft van de condities genoemd door de forewarning direct onder de titel te plaatsen. In de andere helft van de condities werd de forewarning weggelaten.